48. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1992. ÁPRILIS 8.

LUDAS MATYI

GURULÓ DOLLÁROK

– Hogyan tüntethetnénk el a nyomokat?

DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ - RAU TIBOR RAJZA

PÁROS ÉS PÁRATLAN

– Megáll az eszem! – mondta barátom, Mandola, de ez a drámai bejelentés semmi érdeklődést nem váltott ki a Pisze Elefánthoz címzett csehó törzsvendégei között. Egyrészt azért, mert manapság ez a jelenség mindenkinél előfordul, másrészt azért, mert Mandola gondolkodásában közismerten sűrűn következtek egymás után az állandó és a feltételes megállók.

– Azt furcsállom, de nagyon – folytatta Mandola –, hogy a mi fejeseink nem vezetik be a páros-páratlan módszert. A személyautók közlekedésében. Pedig ezt nem csak keleti tájakon csinálják, benzinspórolás miatt. Épp ma olvastam, hogy Olaszországban is ez a helyzet. Rómában is, Milánóban is. Egyik napon csak a páros számmal kezdődő rendszámtáblások furikázhatnak, a másikon csak a páratlanok. Hogy ne tömjék meg annyira a levegőt ólommal, korommal, egészségügyileg káros mérgesgázokkal.

Szepi, a csapos helyeslően bólintott.

– Díjazom az ötletet. De ez nem csak a közúti közlekedésben lenne jó. Hanem a járdán is. Mert ugyebár az utca egyik oldalán páros számok vannak, a másikon ellenkezőleg. Meg kellene organizálni, hogy az egyiken csak férfiak mehessenek, a másikon csak nők. Akkor mindig elkerülhetnénk egymást a volt feleségemmel.

BARSINÉ PATAKI ETELKA

– A férfiak azt adják át erőpróbának a nőknek, amibe esetleg bele lehet bukni...

Másnak is meglódult az agya.

– El tudnám képzelni az Országházat – tűnődött félhangosan az Üveges. – Hétfőn csak a kormánypártiak jelennének meg, szólalhatnának fel, kedden csak az ellenzék. Vagy fordítva. Kevesebb volna a vita, az anyázás, a rezsiről nem is szólva.

A véleménycseréből nem maradhatott ki a Boxoló sem, lévén neki is cserélnivalója.

– Nem helyeslem. Mert nálunk három menet van. Sportszerűtlen előnyhöz jut, aki az első és a harmadik menetben üthet, és csak a másodikban kell dekkolnia.

A Tanár finoman elmosolyodott.

– Tudtommal önnek fénykorában sem okozott volna gondot ez az egyenlőtlenség, harmadik menetre csak akkor került sor, ha az ellenfelét sürgősen telefonhoz hívták... Viszont a kulturális életben, kiváltképp a közoktatásban szép reményekkel lehetne ezt az újítást alkalmazni. Csak páros években vezethetnének be oktatási reformot az illetékesek, csak páratlan években íratnák át a tankönyveket, csak kétévenként szervezhetnék át az iskolai étkeztetést, tovább...

Nem folytathatta, mert egy mátós atyafi a sarokból recsegő baritonjával, mélységesen átélt búval túlharsogta:

– Páros csillag, hejde az ég alján, egyik fényes, másik halvány...

Ez a művészi produkció méltó lezárása volt a vitának.

De engem azóta is foglalkoztat a probléma, hogy nálunk pár okos ember mikor ülteti át a gyakorlatba ezeket a páratlanul hasznos ötleteket?

KÜRTI ANDRÁS

BIZTOS, AMI BIZTOS

C$EN-C$EN, DOLLÁR

VALUTACSEMPÉSZ

1.

Moszkva az úgynevezett guruló dollárokból a Harmadik Világ kommunista pártjait támogatta. És lám, mégsem volt elegendő a sok-sok millió dollár, hiszen e pártok centenáriumainak méltó megünneplésére nem maradt egy árva cent sem...

2.

Az még nem tudható, hogy valójában mennyi dollár gurult. Az viszont biztos, hogy ahány volt – és jelenlegi! – MSZMP-vezetőt ez ügyben megkérdeztek, az mind egy szálig „begurult"...

GURULÓ DOLLÁROK

POLITIKA

CSAK RÖVIDEN

A tapasztalatait szívesen átadja a fiataloknak... Az íróasztalához viszont görcsösen ragaszkodik.

*

Ha gyomorbajos a király, előbb-utóbb az alattvalókat is diétára fogják.

*

Egy munkanélküli eunuch sóhaja: „Hej, sohasem lesz nekem már spermabankbetétem..."

*

N. furcsa ember. Azért iszik állandóan, mert szomjúhozza az igazságot.

*

Vannak, akik csupán azért mondanak igazat, mert nem mernek hazudni.

KISS GYÖRGY MIHÁLY

– Hogy dollármilliókat juttattunk Moszkvába? Hát úgy nézünk mi ki, biztos úr?

– Megvan az aktatáska amiben a dollárokat kivitték, az öltöny, a cipő, amit az illető viselt, az átvételi jegyzék, már csak a tettes hiányzik

– És volt idő, kisunokám, amikor még mi segélyeztük a nyugatiakat dollárszázezrekkel

„TÁSKÁNYI" ÉLETÚT

„A tárgyak életünk végéig elkísérnek!" – vallja egy általam ismeretlen eredetű bölcselet, melyet – igazságát kétségbe nem vonva – mégsem igyekeztem emlékezetem felszínén tartani. Annál is inkább nem favorizáltam e mondást, mert ha szó szerint igaz, akkor én már zsenge gyermekkoromban feliratkozhattam volna a „néhaiak" sorába. Csak a jó isten és a szüleim a megmondhatói, hogy mi mindent elvesztettem már eddigi életem során! Egy tárgy azonban – igaz, változó fazonokban és főleg változó tartalommal – mégis makacsul velem maradt, árnyékként követve magában hordozta mindenkori jelenemet, ergo: mindenkori múltamat. Igen, a TÁSKA! Csak így egyszerűen, csupa nagybetűkkel!

Az első mutáns közöttük az iskolatáska volt. Két ovális deszkalapra palástként feszülő bőrrel vagy vászonnal, no meg két szíjjal, mivel hátitáska volt a lelkem! Akkori pedagógusaink fejből is tudtak tanítani, így csak egy-két könyv, meg füzet került bele. Azzal a kevés cuccal vihettük volna kézben is, de a régi jó öreg háziorvosok ragaszkodtak a háton való viseléshez. – „Kiválóan erősíti és egyenesen tartja a gerincet" – mondogatták. Csakhogy nem mindenik kölök fogadta meg a jó tanácsot, lett is bőven hajlott, ferdült, meg a jó fene tudja még milyen gerincű közöttük. (Így aztán nem is volt nehéz bevezetni sem a személyi kultuszt, sem az egypártrendszert!)

No, de nem csak tollat, füzetet vittünk mi ezekben a hátitáskákban, hanem télen még tűzifát is! Nem az „őrizzük a lángot" címmel liberósoknak meghirdetett akció miatt, hanem akkoriban így fűtöttük az iskolákat. Aztán, hogy az „öntudatunk" is átmelegedjen, mindig kellett vinni valamit a faliújságra. Képkivágásokat, újságcikkeket, ilyesmiket. (Édesanyám szegény imádott képeket kivágni! Főleg a „nagy Kopaszt". Legszívesebben a tizedik emeleti ablakból vágta volna ki...) ...De akkor erről nem beszéltünk. Aztán bekerült a táskába az úttörőnyakkendő, mint a nemzetközi munkásosztály zászlajának egy darabkája, meg a fél sósbuci, mint a magyar „uralkodó munkásosztály" napi főétkezésének egyetlen darabkája! De, hogy a szellem is épüljön, jöttek az orosz nyelvű tankönyvek, füzetek, szótárak, s már nyomdában volt a „Nemzeti dal" Barguzinban ihletett eredeti óorosz szövege is. No, ezek aztán ötvenhat őszén repültek, s jöttek a kréták! Ezzel írtuk ötvenhét „tacepaóit"! A házfalakra – természetesen –, mert akkoriban ezekkel voltunk úgy, mint ma a takarékszövetkezetekkel. Útba estek jövet, menet!

Aztán a kézitáskák, tíz-tizenkét elutasító határozati szövegrészt is tartalmazó főiskolai, egyetemi jelentkezési formanyomtatvánnyal, „alternatív" önéletrajzok tömegével különféle hivatali elvárásoknak megfelelő fogalmazásban és lakáskérelmekkel, oltási és újraoltási bizonyítványokkal.

Miként a mesebeli kisgömböc, egyre dagadt a táska, nyelte a hitelokmányokat, a gyerek bölcsődei bepisilése miatt kiszabott kártérítési határozatokat, az igazolványok tömkelegét. Aztán – úgy tudtunk nélkül – mindegyikünkébe kezdték belegyűrűztetni az „áldott emlékű" vezetőink által jogállami alapokon magánkezeikhez privatizált nyugati hiteleket! (...No, Rózsi! Ez az, amiért még ma is: „...– de nehéz az iskolatáska!"...)

Szóval, ahogy jöttek a bajok, úgy degeszültek a táskák. Egy idő után aztán kidobtam mindent! Másra kellett az „űrtartalom". Porokra, tablettákra, kapszulákra, kúpokra, meg ki tudná még felsorolni, hogy mennyiféle egyéb medicinára. Demalgon, Andaxin, Noxyron, Hybernal, Elenium, hogy a szív, tüdő, máj, vese, gyomor, meg miegyéb szervek nyavalyáira való vegy- és kegyszerekről már ne is beszéljek!

...De már ez is a múlté! Ma már nem cipekedek, ma már semmi ilyesmi (főleg nem „olyasmi") nincs a táskámban. Mindent kivágtam belőle a történelem szemétdombjára. Iratot, igazolványt, gyógyszert, akármit. Már csupán egyetlen papírlap lapul a táskámban. Nem, nem! Nem újabb kérelem vagy igazolás, de nem is kárpótlási igény! Hogy akkor mi?! Megmondom: ...a végrendeletem!

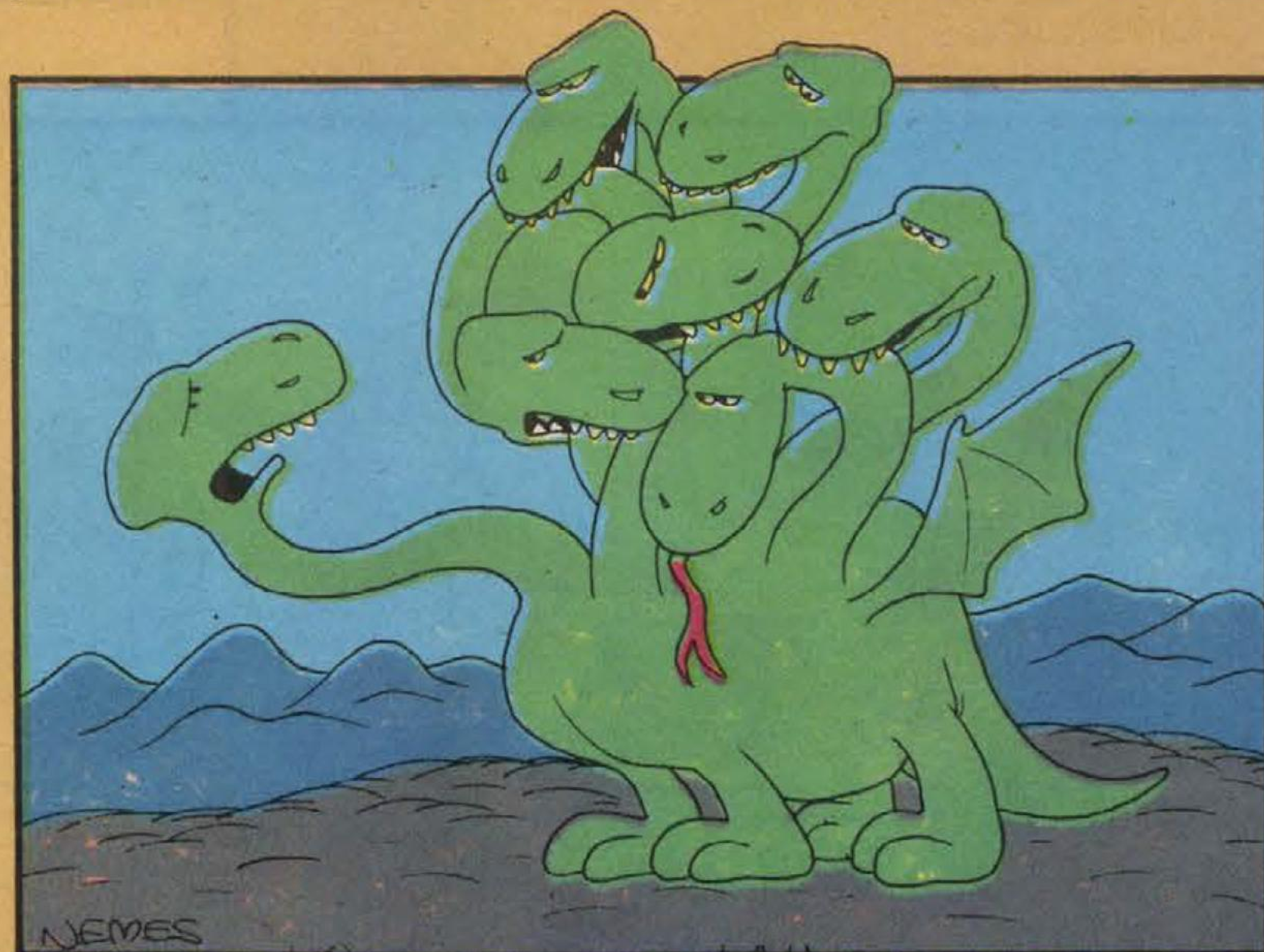
BODNÁR GYULA

– Ha szerencsénk van, ezen a bolygón már tolerálják a másságot

– Elég legyen végre! Amíg mi itt az elszakadásról vitatkoztunk, megszökött a királylány

A költészet napja

WALTER BÉLA:

Április

Már rögvest elsején
a vicclapíró nyúlt-
agyának belsején
poént fakaszt! Ó,
április!
(Ez ügyben
e rügyben
legbelül, a dúlt
agyban akasztó-
fa humor terem.)
Lám, dilis,
lakhelye kórterem
annak, ki
manapság jópofa,
s viccekkel üzletel,
akár piaci kofa.

Április, te csalfán
bánsz velünk!
Föl-le rángatod
blézerünk.
Időjós legyen talpán,
ki Napba néz bambán,
s tétován ácsorog,
míg az egy főre eső
langy eső
rácsorog.

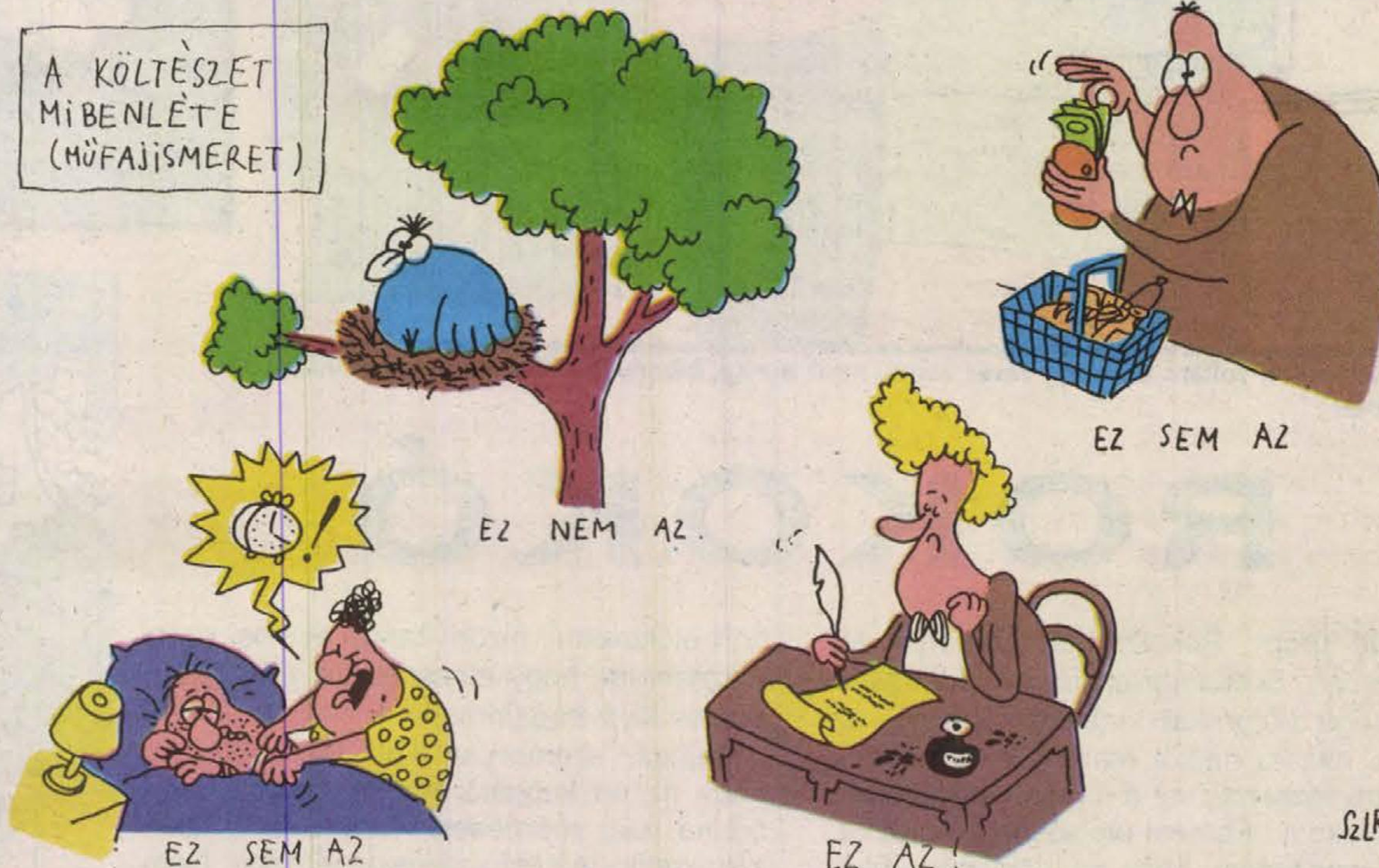
Pöttöm kis tereken
és más félreeső
helyeken
lányokkal cicáznak
srácok.
Nincsenek korlátok,
rácsok,
iskolai leckék,
felettük fecskék
cikcakkban cikáznak –
nem ismernek
gondot,
s lenti fri-
gyekre tesznek
pontot.

Repesnek a szívek
és a pártok…
Kinek ártok,
ha kimondom
privát gondom?
Nyújtózik Ámor,
edzve íja,
ébred a mámor…
Ám a szabadságnak
lesz-e híja?
Mert a szerelem
– párja nélkül,
egyedül –
csak nehezen,
falsul
hegedül:
de végül
legbévül
felsül…

SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT RAJZAI

– Majd adok én neked olyan múzsát költészet napjára, hogy megemlegeted!!!…

A KÖLTÉSZET INTERPRETÁLÁSA (A VERSMONDÁS)

1. SZOCREÁLOSAN

2. INTELLEKTUÁLIS FÖLÉNNYEL

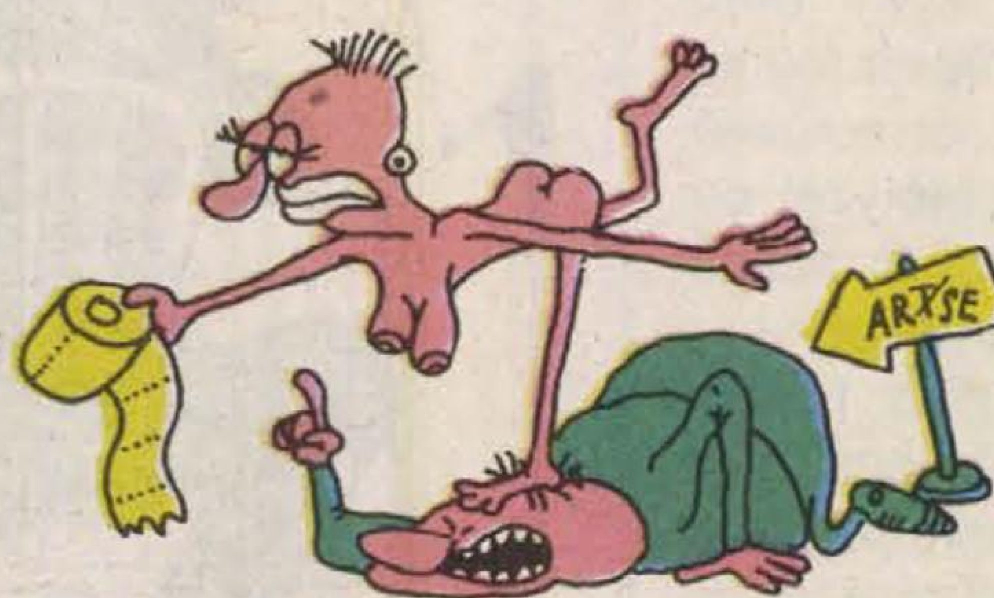
3. ÁTSZELLEMÜLTEN

4. BENSŐLEG MINTEGY ÁTÉLVE

5. MEGZENÉSÍTVE

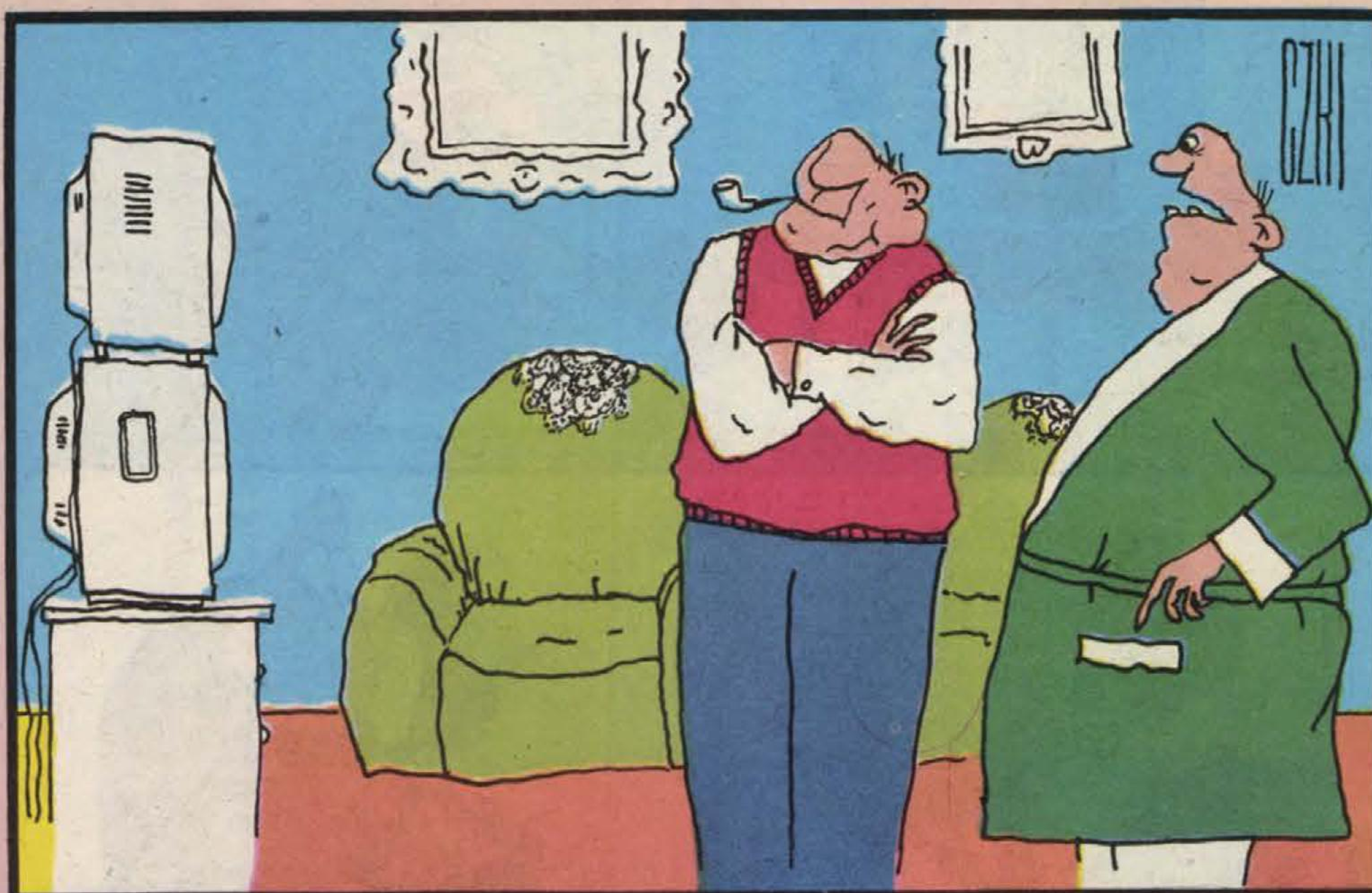

6. HEPPENINGESEN

7. POSZTMODERNÜL

MÉDIAHÁBORÚ

– Kénytelen voltam még egy tévét venni, mert a régi, bizonyos műsorokat egyszerűen szabotál

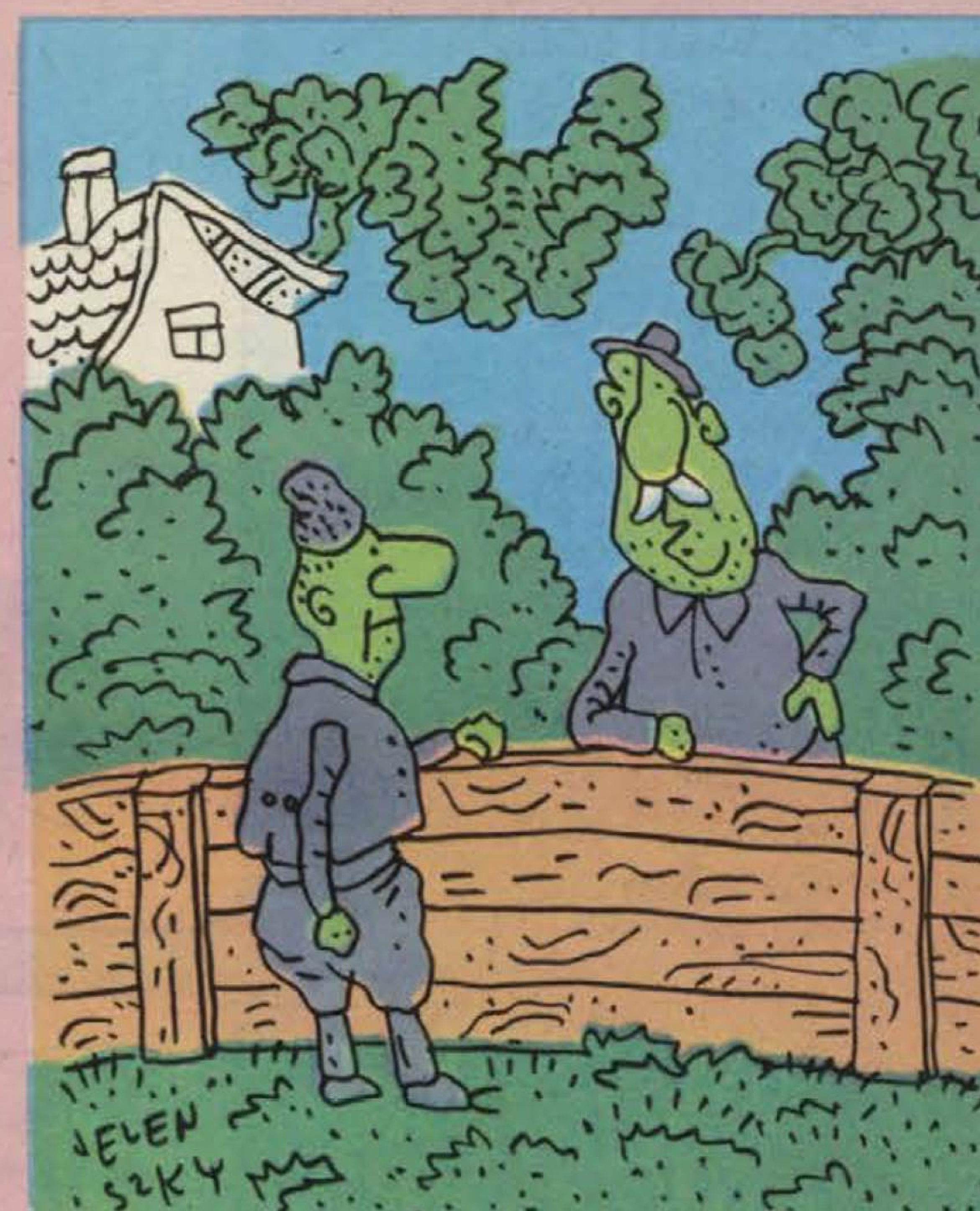
ROKOKÓ

Minő öröm! Rokokó bútorbolt nyílt az utcánkban. Szemkápráztató, szívdobogtató szépségű bútorokat kínálnak. Bizony, ez kell a munka nélkül maradt kohászoknak és bányászoknak, ez a minap kiköltöztetett cigányoknak! És nem utolsósorban nekem. Most már tudom, hogy mi hiányzott eddig, hogy azért nem tudtam aludni éjszakánként, mert nem vehettem rokokó bútort. Az ám, rokokó bútor! Most már nyugodt szívvel kidobhatom, tűzre vethetem a régi, sorozattermék, egykaptafára készült ronda bútoraimat, búcsút inthetek a kommersz daraboknak és vásárolhatok helyettük franciás könnyedségű, bonyolult díszítésű bútorkölteményeket, igen, most már semmi akadálya nincs annak – legföljebb a pénz! – hogy ilyen nemesen szép bútorokat vásároljak, nemcsak a test kényelmére, de a lélek élvezetére is.

Előtte csupán annyi a teendőm, hogy egy szép kis kastélyt építsek valahol, nemlétező birtokaim egyikén. Szép, kellemes környezetben egy mutatós, otthonos kis kastélyocskát, az se baj, ha nem kacsalábon forgó lesz, csak legyenek benne tágas termek freskókkal, stukkókkal díszítve, amelyekben elhelyezhetem rokokó bútoraimat. Elképzelem, milyen szépen fognak mutatni ott. A szép bútorokhoz természetesen mutatós libériába bújt személyzet dukál, akik szervírozzák nekem a szupét orosz kaviárral, francia pezsgővel, s a díjbeszedők számláit ezüsttálcán hozzák elibém. S ha a számlák láttán esetleg ott helyben a guta ütne meg, komornyikom tüstént borbélyért szaladna, aki eret vágna rajtam a díjbeszedőktől ügyesebben és könyörületesebb módon. Amikor magamhoz térek majd, első dolgom lesz a kutyabőrt előkeresni, bizonyítandó nemesi származásomat, hogy élhessek ősi előjogaimmal és kiváltságaimmal.

Sajnos, szomorúan kell tapasztalnom, hogy az én kutyabőrömben a kutya még benne van: mérgesen vicsorít rám, talán kételkedik nemesi származásomban. Nem érti az ostoba dög, mekkora jelentősége van annak, hogy rokokó bútorbolt nyílt az utcánkban. Lerí róla, hogy azt se tudja, mi az a rokokó...

FECSKE CSABA

– Mindenki tudja itt, hogy maga a tsz-szervezésért, pártajánlásra lett megválasztva a „falu bikájának"!

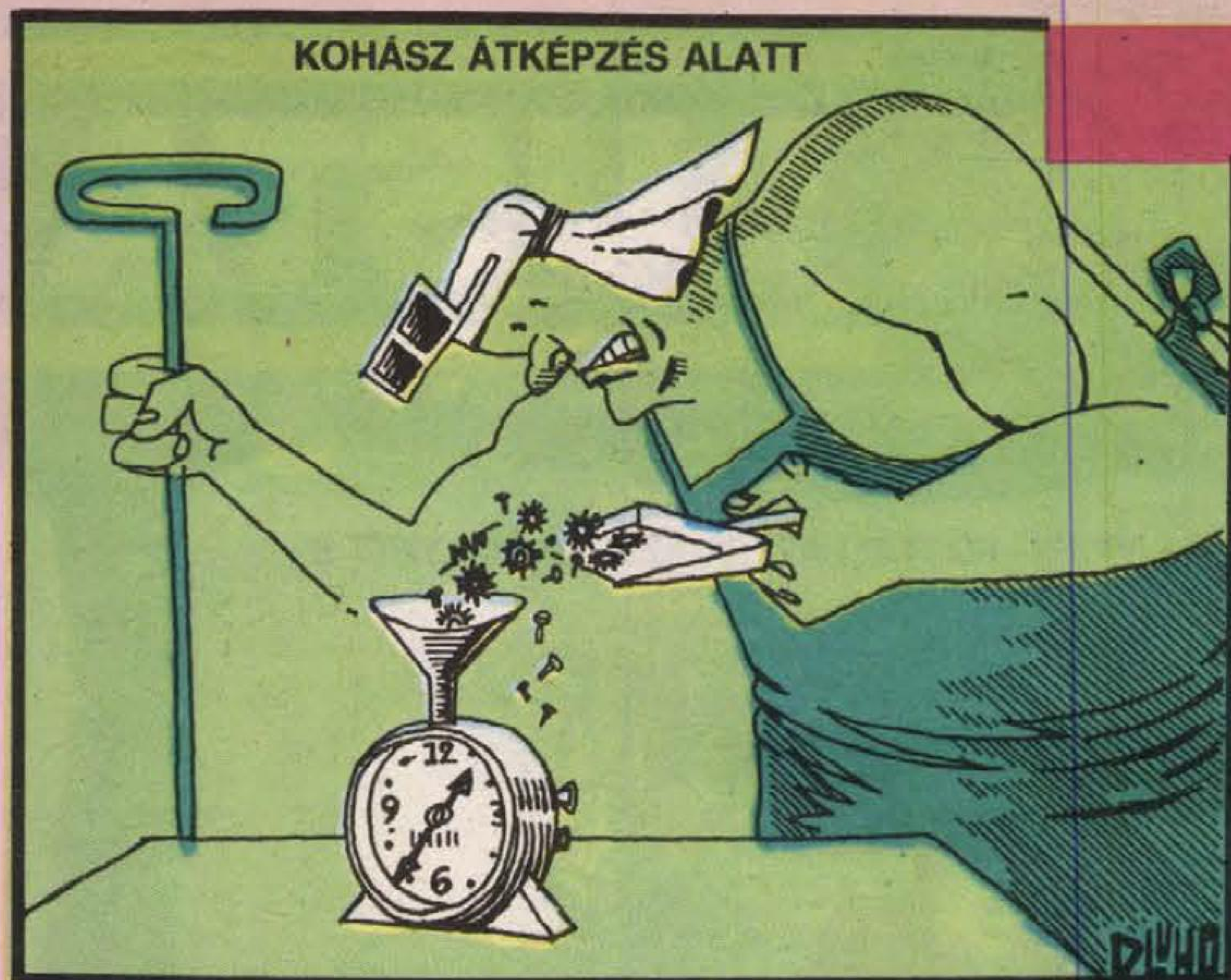
MEGÁRTOTT NEKI A FRIDERIKUSZ-SHOW

– Anyukám, ma igazán nem szólhatsz, hogy sokat költöttem!

KOHÁSZ ÁTKÉPZÉS ALATT

BÖRTÖNÚJSÁG AZ UTCÁN!

Nem akarom eltúlozni...

Nem akarom eltúlozni, de az fix, hogy nálunk a gazdaságban pozitív fordulat következett be.

Nem állítom, hogy az egész gazdaságban, de a kereskedelemben feltétlenül.

Ha nem is a kereskedelem valamennyi ágában, de az írószer- és papírkereskedelemben – kétségkívül.

Lehet, hogy nem országosan, csak Budapesten.

Pontosabban: abban az üzletben, ahol tegnap jártam.

A dolog úgy kezdődött, ahogy általában a vásárlás kezdődni szokott, a járókelő meglát valamit a kirakatban...

Amit én megláttam a szóban forgó üzlet kirakatában, az egy lapos műanyag tasak volt, benne tizenkét, különböző színű rostirón, és csak 98 forint volt ráírva.

Gyors fejszámolás. Ha tizenkét darab 98 forint, akkor egy irón csak nyolc forint valamennyi, nem beszélve a tasakról, ezt nem lehet kihagyni.

Bemegyek, kutakodok, a polcokon nincs, kérdem az egyik nagyon ifjú eladólányt, csak nem fogyott el?!

– Ha nem talál a kedves vevő – mondja –, akkor elfogyott. De azért szólok Zsófinak.

Befordult a raktárba, hasonló korú pályatársnőjével tért vissza, aki megerősítette a helyzet súlyosságát.

– De a kirakatban van! – jegyeztem meg bánatosan, és indultam volna kifelé, amikor Zsófi utánam szólt.

– Tessék várni! Ha a kirakatban még van egy, behozom.

Azt hittem, nem jól hallok!

Pedig a szót tett követte!

A barna hajú csitri kirakatnyitó szerszámot dugott a köpenye zsebébe, és kiment az utcára, a zimankóba!

Egy perc múlva jött is vissza, csalódottan, sehol sem látta a kirakatban a szóban forgót.

– Megmutathatnám? – érdeklődtem óvatosan.

– Hát persze – felelte.

És kiment másodszor is!

Én – utána.

Megmutattam, meglehetősen eldugott helyen, szerényen lapult.

– Tessék visszamenni, ne tessék megfázni, mindjárt viszem – mondta Zsófi.

Mint aki álmodik, támolyogtam be az üzletbe.

És Zsófi már hozta is a tasakot, az utolsó mohikánt.

Lepengettem az árát a pénztárnál, kibotorkáltam, és odakünt a járdán eltűnődtem.

Két problémán.

Az egyik, hogy azért egy kicsit derűsebb volna a világ, ha egész Pesten, sőt az egész országban, és nemcsak az írószer- és papírboltokban sok ilyen Zsófi volna.

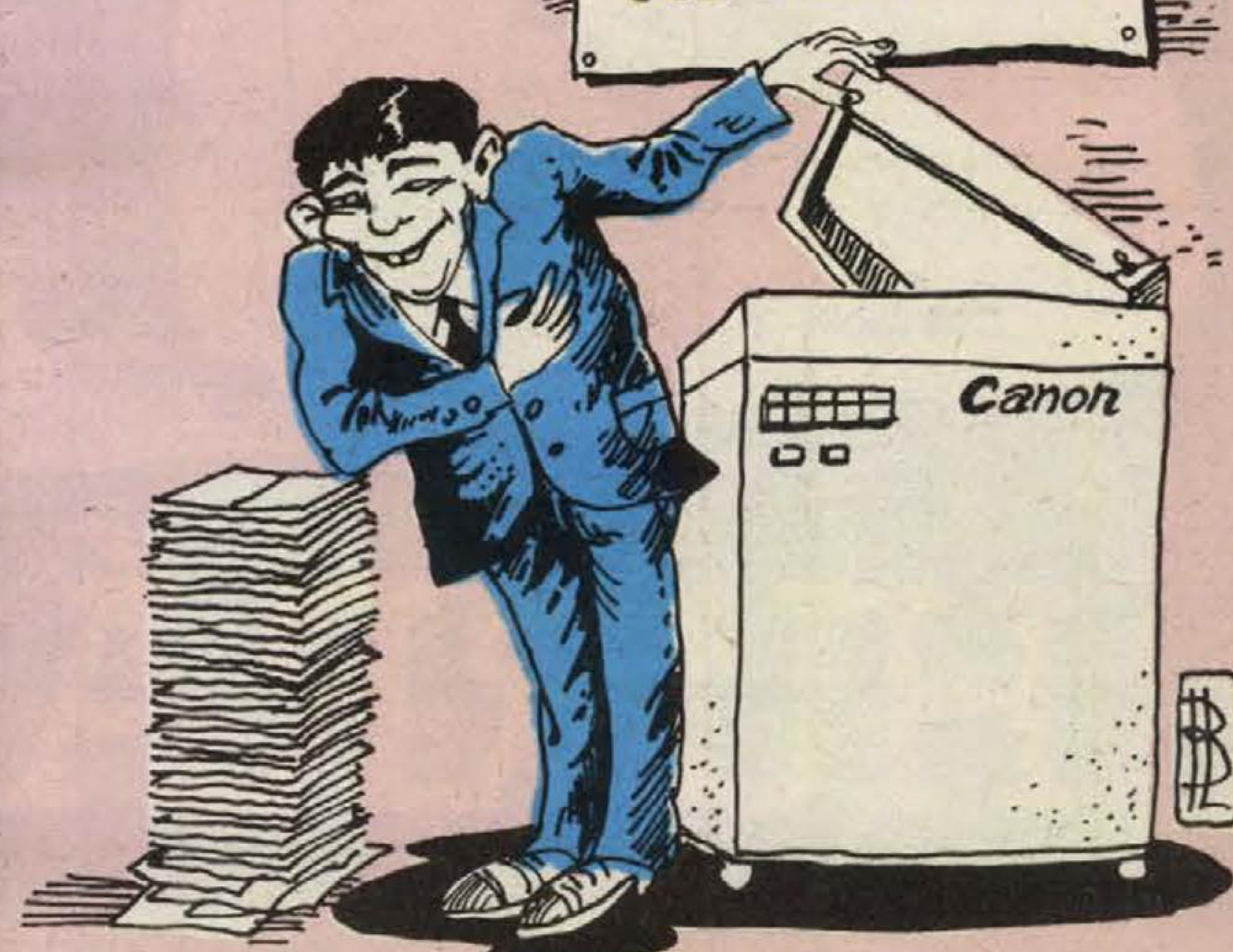
A másik, hogy mi az ördögöt kezdjek én mostan ezzel a tizenkét, színes és megdöbbentően olcsó rostirónnal?!

(KÜRTI)

Magyarország–Ausztria 2-1

RÁADÁSUL AZ EXPO IS A MIÉNK!

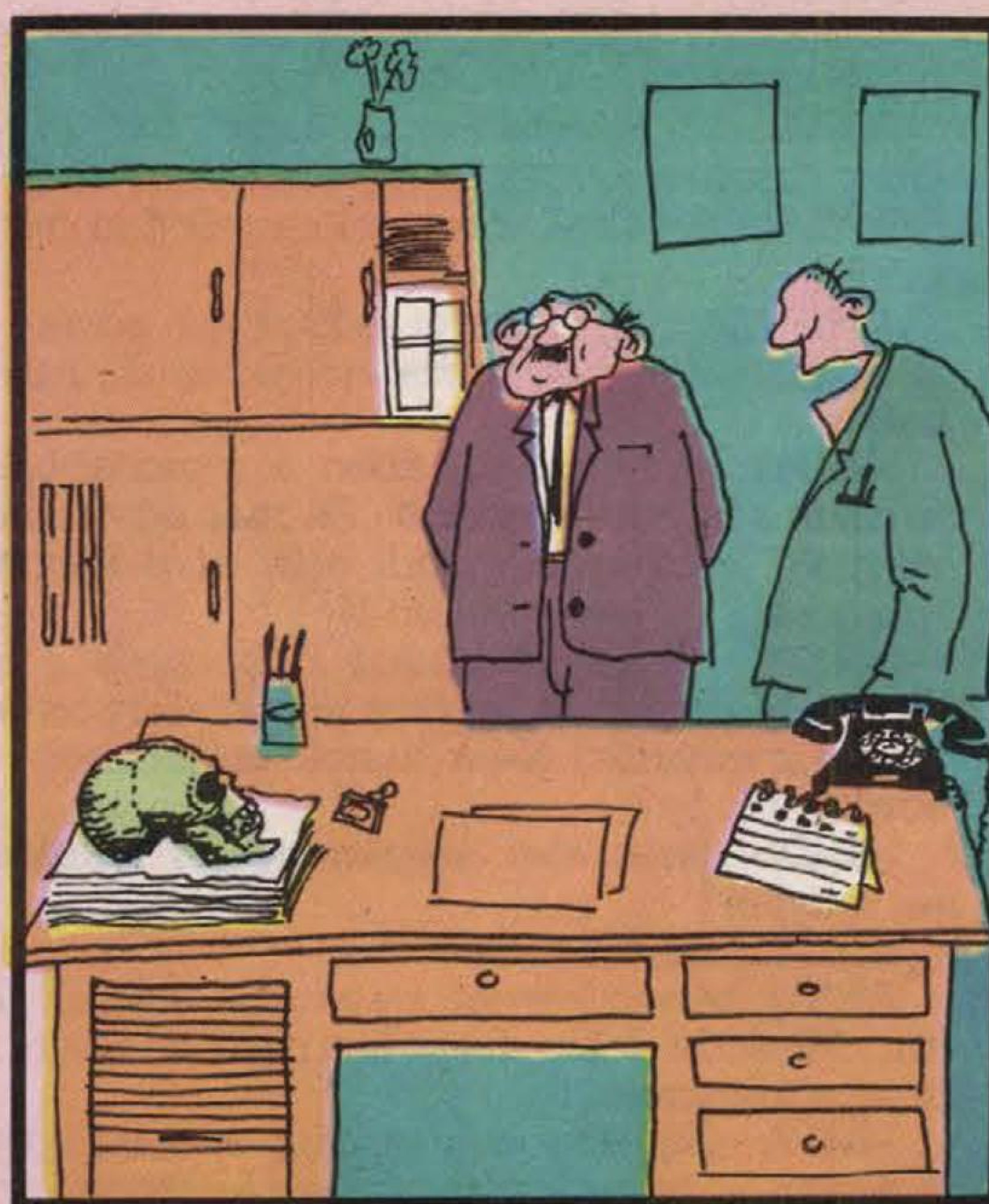
VÍZUMKÉNYSZER A KÍNAIAKNAK

– Nem lenni kényszer, mi egyszerűen elintézni...

Az orvosokat ezentúl a betegkártyák után fizetik...
APEH: MONDJA, DOKTOR ÚR, MILYEN A LAPJÁRÁS?

HŰSÉG

– Az öreg kérte, hogy halála után továbbra is itt dolgozhasson, mint iratnehezék

FEKETEPIAC

– NATO-garancia van rajta

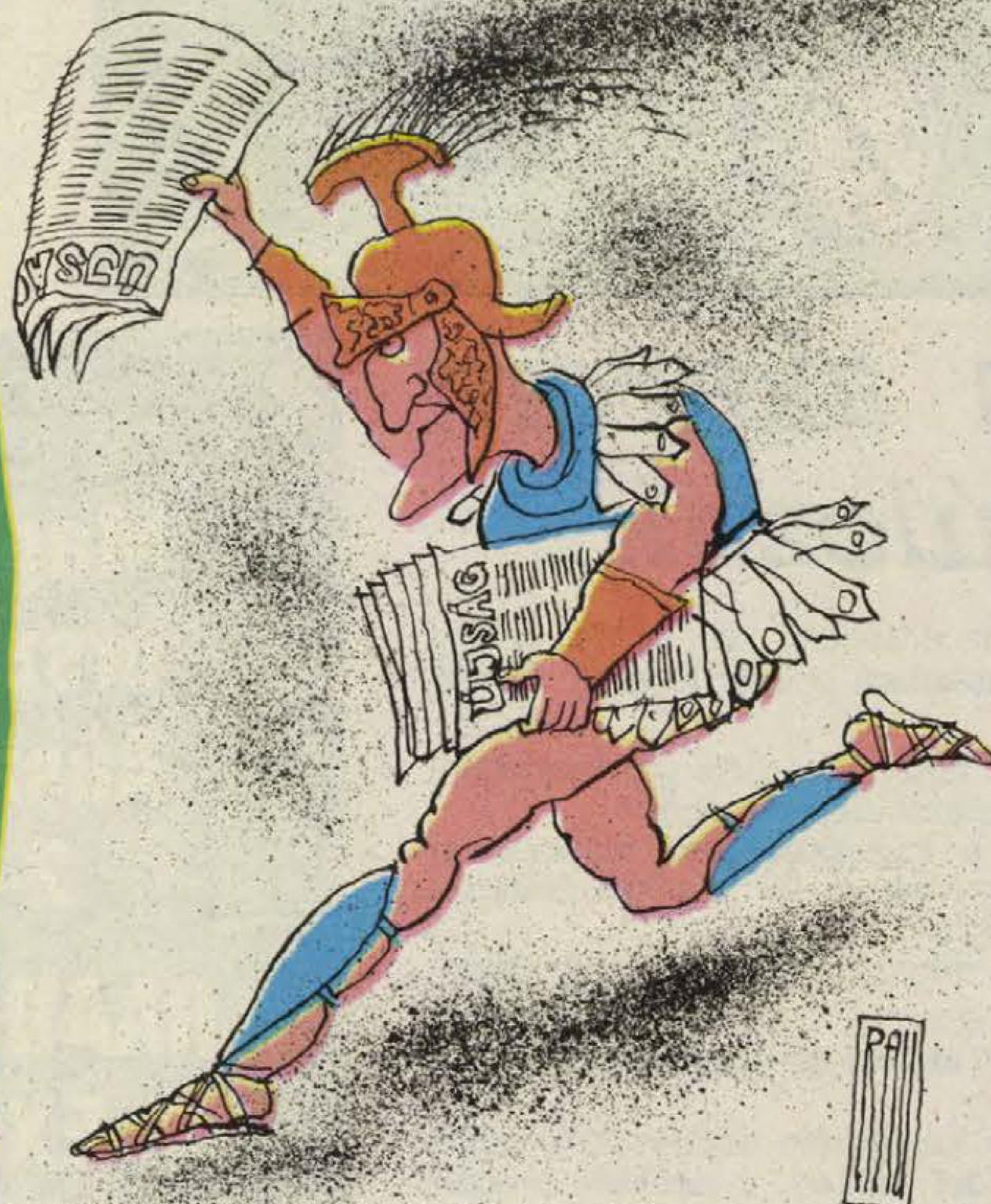
A VIDÉKI POSTAI LAPTERJESZTÉS HELYETT I.

Csikósok!

LUSTA A

A VIDÉKI POSTAI LAPTERJESZTÉS HELYETT II.

Maratoni futók!

HURRÁ!

E sorok írója vagy két esztendővel ezelőtt vetette papírra a hirtelen nyakunkba szakadt fenenagy sajtószabadság legelső tapasztalatát, mindjárt kettőt is:

1. Végre kiderült, mennyi kitűnő újságíró van honunkban.

2. És végre kiderült, mennyi csapnivaló...

Azóta pedig, sajnos vagy hál'isten, osztódással szaporodnak az újságok, szegény árusokat már-már kiszorítják standjaikról, s terjednek a lapok, akár megannyi komputervírus.

Vagy mégsem?

Ugyanis lapgazdák és szerkesztőségek sűrűn panaszkodnak: az újságok nem jutnak el a nyájasnak vélt olvasókhoz.

Tévednek!

Most, hogy a sajtószakma végérvényesen belterjessé vált, s a hírlapírók nap mint nap egymást szapulják, *egymásról* és *egymásnak* írnak, olvasótáboruk oly szilárd és megbonthatatlan, mint egy vízlépcsőszerződés.

Építsd a lapodat, magadnak építed! Ha én írhatok a te lapodba, te is írhatsz az enyémbe...

Nos, kedves újságíró kollégák, egyetlen kérdést csupán:

Mit olvasson szegény Kovács néni? (ALT)

HATÉKONY TERJESZTÉS

– Józsikám, kérek még két deci pálinkát, egy hírlapot és egy Ludas Matyit!

NÉZETT

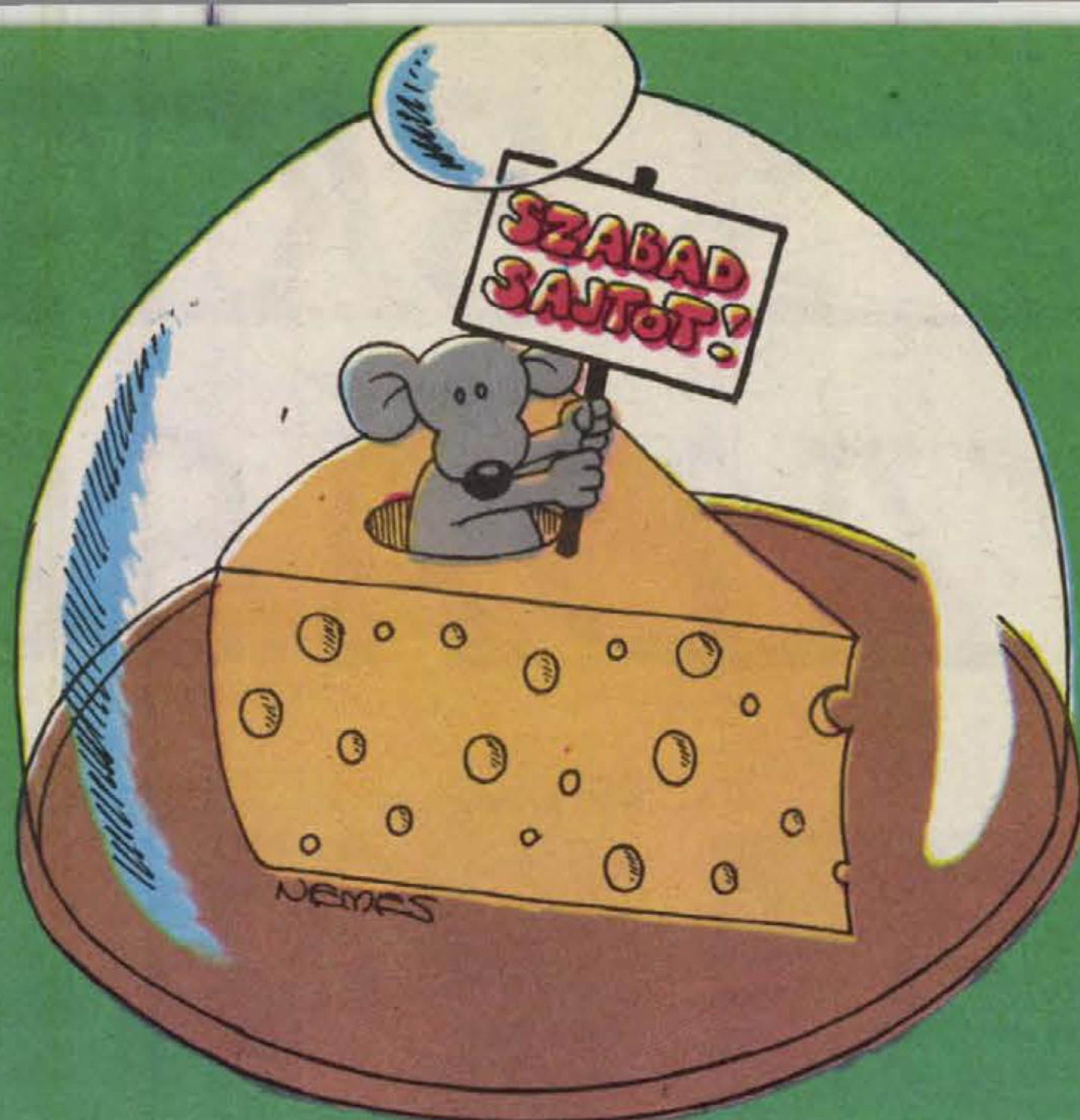
TÉVÉKÉSZÜLÉK: *(Harsányan bömböl az ür*
szobában.)
LÁNY: *(Minden érdeklődés nélkül bevonszo*
dik, majd belézuhan a legkényelmesebb karsz
be. A legnagyobbik konyhakéssel vakargatja k
méről anyucika gyöngyházlakkját. Üvölt.) Mara
hattok, még csak az a vigyorgós hirdetéses ha
magyaráz!
KARSZÉK: *(Feljajdul, s úgy dönt, hogy legkö*
lebb szétesik.)
ANYU: *(A konyhában mosogat, főz, burgony*
cipőt tisztít, mosógépet kapcsol, fejet ráz.) Az e
gem nem érdekel, mert nekem elegen magyar
nak!
APU: *(Be, nagyvillanyt felkapcsol, olvas.)* Mi v
az iskolában, nahát, borzasztó, jellemző, nagysze
habár...
NAGYI: *(Beoson, kezében a legkisebbik sá*
orcáján a legvérforralóbb „Én már úgyis felesle
vagyok" arckifejezés, leül oda, ahol mindenki
útban van, és semmit nem lát.)
ANYU: *(Csepegő kézzel lekapcsolja a nagy*
lanyt, székbe omlik, ordítva ugrik, mert odakész
te a varrnivalót.) Nem tudtok szólni, hogy má
sorozat megy?!
MIND: *(Határtalan meglepetéssel feltekinte*
Jé, tényleg!
NAGYI: Ezt már adták.
ANYU: Mama kérem, ne kezdje megint. *(Fel*
tan.) Micsoda dolog, hogy te a nagy fotelban, a na
meg a kissámlin?!
LÁNY: *(Nekifog szétbogozni magát: egyik l*
a támlán, másik a karfán, törzsét lezseren hároms
körbetekerte, kócos feje az ülésen, bal kezéb
zsírosdeszka, jobb kezében körömlakk, üde aj

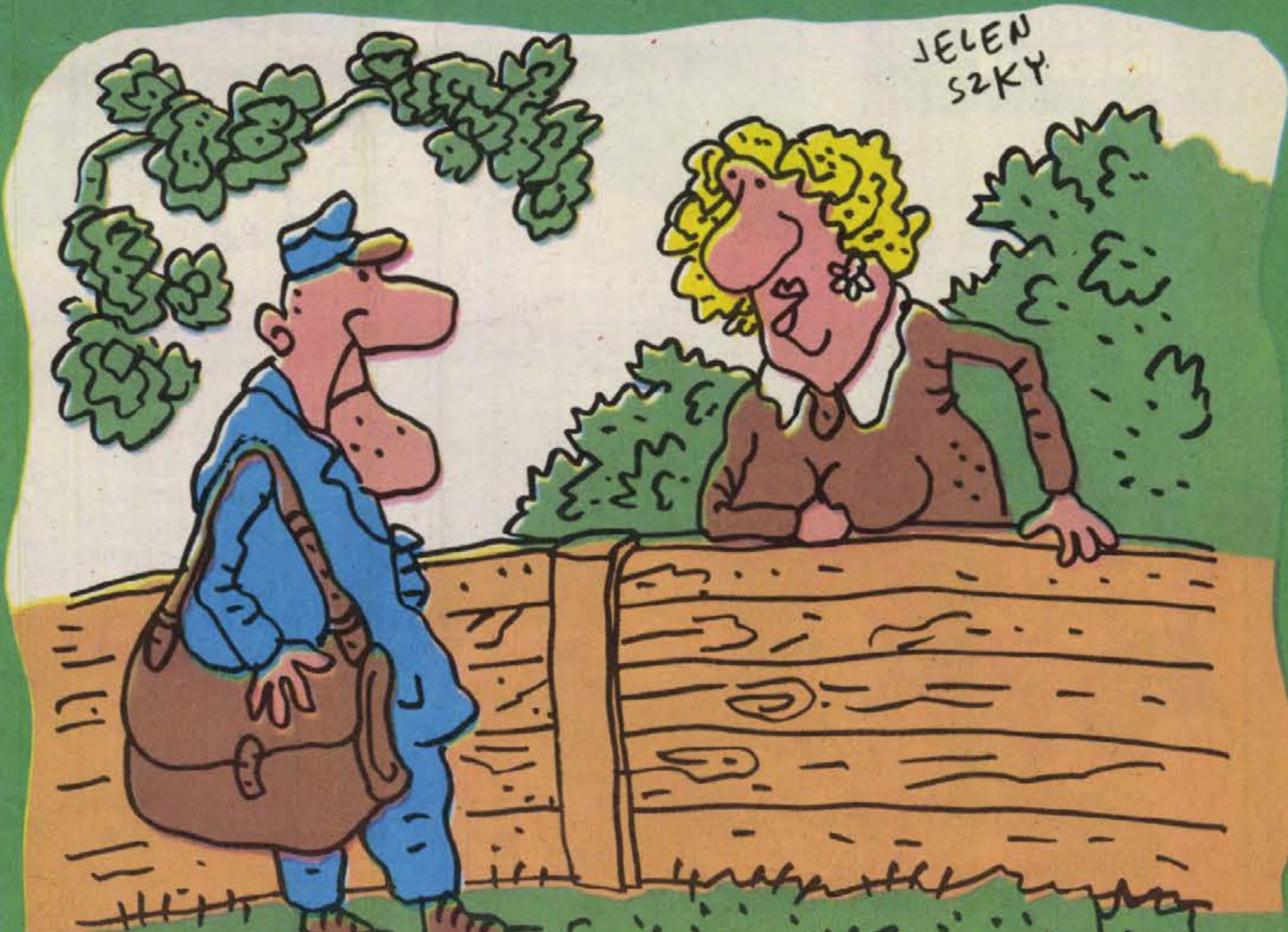
A HOLLÓ

– Ezt nem adom, ez remittenda!*

* Remittenda: olyan el nem adott újságpéldányok, melyeket a
sta visszaküld a kiadónak, miután lefölözte az érte járó 30%
jesztési díjat…

– Látja, ha nem puhulnak el abban a monopolhelyzetben, most nem kaparintotta volna meg maguktól a lapterjesztést a falu bolondja

SÉGI FOK

közt csepegő kis ecset, öléből a morzsát tékozlóan hinti szerteszét.)

ANYU: *(Felugrik, felordít.)* Ezerszer mondtam, milliószor könyörögtem…

VARRÓDOBOZ: *(Némi ingadozás után oltári csörömpöléssel lezuhan.)*

APU: *(Eddig a képernyő fényénél keservesen betűzgetett, most szívéhez kap, s ordítva eszmél.)*

ANYU: *(Eszmél, hogy ma még nem nevelt.)* Készen vagy a leckéddel, miért nem vagy kész a leckéiddel?!

LÁNY: *(Eszmél, hogy ma még nem játszotta el a Pillangókisasszonyt.)* Mert a múlt héten is leküldtetek kenyérért, mert a múlt hónapban is egyszer szódavizet kellett csinálnom!

TÉVÉKÉSZÜLÉK: *(Túlesett a sorozat nagyján, a végét sugározza.)*

ANYU: *(Vérszomjasan és fölöslegesen keresi a műsorújságot. Rajta ül.)* Mibe, hogy kihagytunk egy folytatást?!

NAGYI: *(Mostanáig kereste, végre megtalálta a szemüvegét.)* Mondom, hogy ezt már adták, most eszed a kilencedik zsírosdeszkát, minek is főzök.

LÁNY: *(Teli szájjal.)* Nem, nyanyus, amire te gondolsz, az…

TÉVÉKÉSZÜLÉK: *(A közreműködőket sorolja.)*

APU: *(Most végzett az újsággal, üdén ásít.)* Szóljatok, ha már a sorozat megy.

KÖVETKEZŐ MŰSOR: *(Lámpalázas férfi magyaráz, mindkét keze az asztalon, odaszögezte a rendező, nehogy gesztikuláljon. Minden szónál a jobb hüvelykujját fölemeli.)* Felméréseink szerint ezt a műsort rengetegen nézik…

SZERZŐ: Egyszer számolják össze, hogy menynyien l á t j á k?

G. SZABÓ JUDIT

– Magának csak ez maradt az előfizetett újságból…

SKALP-VADÁSZAT

Csúnya perpatvar a komponistáink között

NA DE URAIM! ÉS AZ ÖSSZHANGZATTAN?!

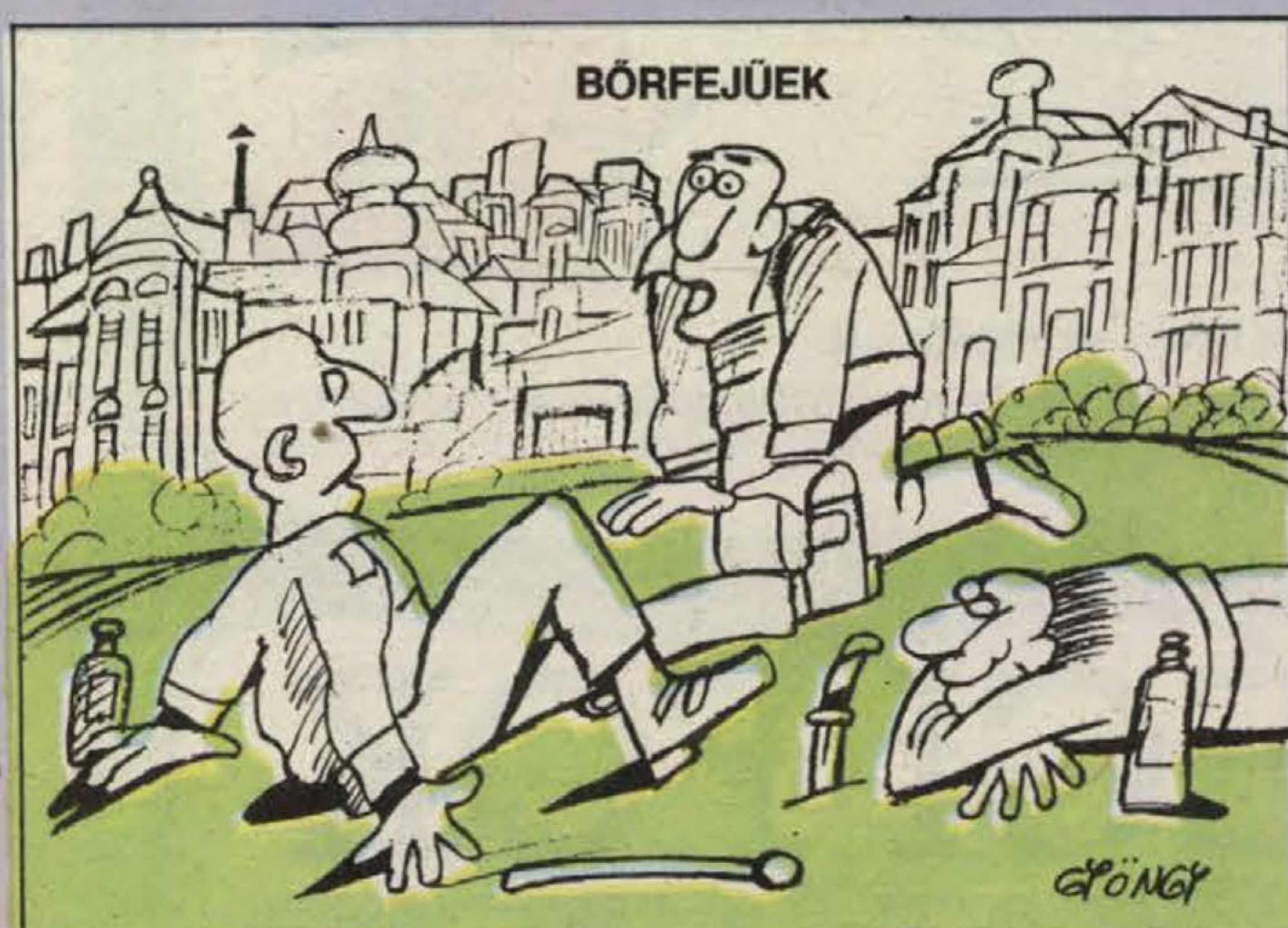
- Megőrültél, kisfiam? Ez a mi készülékünk!

- Játszik a gyerek, játszik, de legalább nyugszik

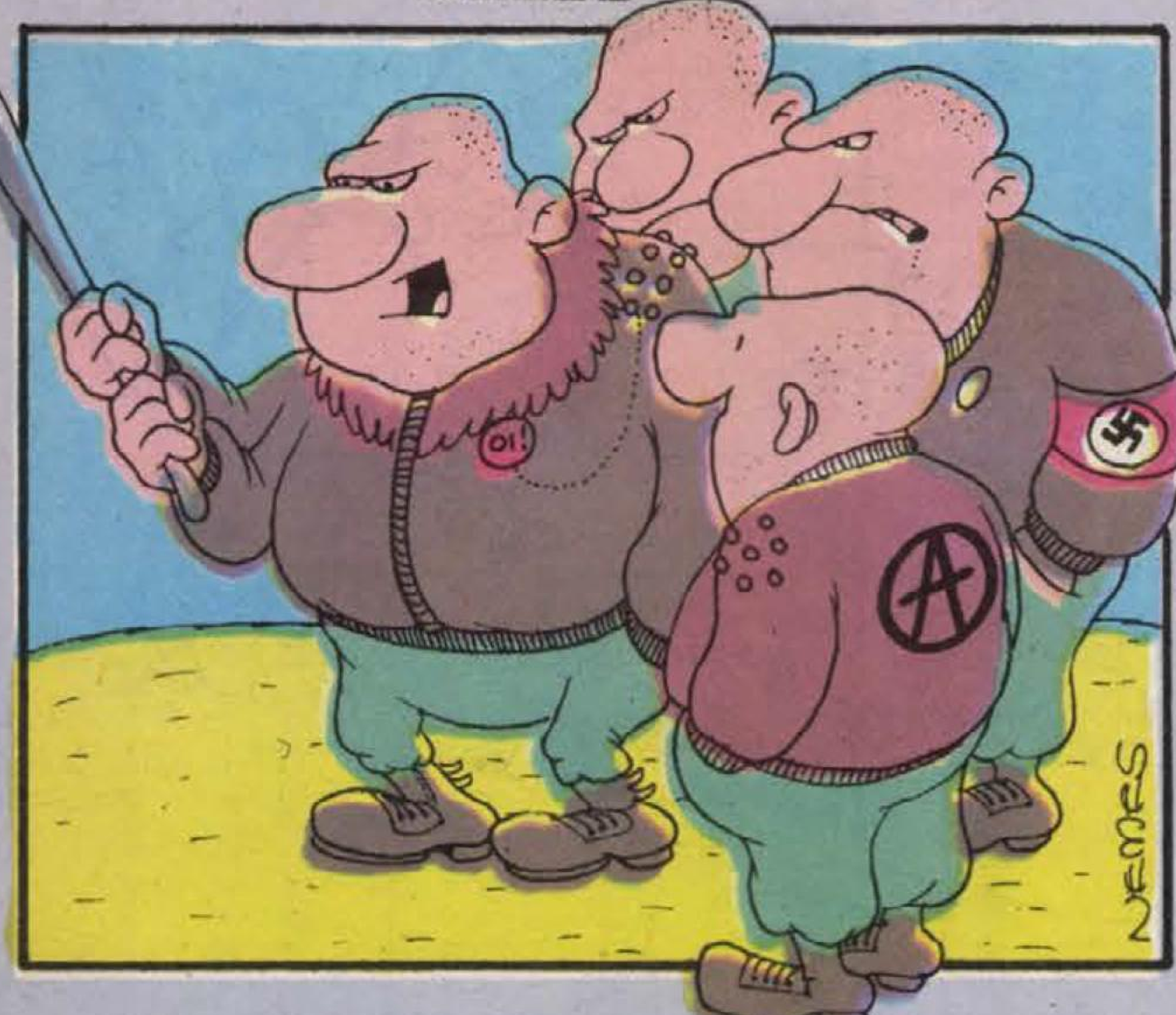
- Oké, papa, látjuk, maga velünk van!

- És akkor ez az emberevő néger azt mondta... magyarul keveset tud, de franciául, angolul vagy ha tudok németül megvitathatjuk a dolgot...

Egyes bírák a lemondásukkal tiltakoznak

KISDODÓ (besurranó): SAJNA JUT IS, MARAD IS...

- Érdekes, mióta kinőtt a szélsőjobb kezem, sokkal jobb fogás esik az ólmosboton...

Fegyvertartási engedély

– Állj! Pénzt, vagy életet!

– Ne haragudjon, nem értettem pontosan. Mit parancsol?

– A pénzét, maga idióta! Ha nem vette volna észre, itten éppen egy rablás van folyamatban.

– Ahogy így mondja, dereng valami. Tényleg rabláskor használják az ön által idézett szavakat.

– Na látja! Akkor hát ide a pénzt!

– Egy pillanat türelmét kérem. Én mégis azt hiszem, hogy valami nem teljesen szabályos az ön eljárásában. A szöveg ugyan stimmel, de a fegyver hiányzik!

– Ne akadékoskodjon! A stukker itt van a zsebemben, és ha nem kapom meg rögtön a lóvét, lövök!

– Mélységesen sajnálom rabló úr, de én régimódi ember vagyok, és ragaszkodom a megszokott üzletmenethez. Márpedig rablás esetén a fegyvert köztudomásúlag kötelező felmutatni. Beláthatja, hogy hozomra én sem adhatok semmit. Ha nincs fegyver, nincs pénz.

– Nézze, most valóban nincs nálam. Tudja, az engedélyeztetés miatt van az egész. Én az ipar végett sürgősségire adtam be a kérelmet, de a bürokrácia szörnyen lassú. Papír nélkül viszont a világért sem hordanám, hisz van az emberben társadalmi felelősségérzet.

– Szóval nincs fegyvere?

– Mint mondottam, pillanatnyilag nincs, de becsületszavamra, az engedély birtokában bemutatom önnek. Addig is: pénzt, vagy életet!

– Sajnálom, de így nem segíthetek.

– Nem segíthet, nem segíthet... Ez aztán a hülye helyzet! Mégis, maga szerint most mit kéne csinálnom?

– Felemelnie a kezét.

– Mi a fenéért?

– Azért, hogy ne lőjem mellbe. Nálam ugyanis van pisztoly. Látja? Héthatvankettes, garantáltan nagyot üt.

– Maga már megkapta a fegyverviselésit?

– Azt hiszem, ön végzetes félreértés áldozata. Ha igazán szakmabeli, megtanulhatta volna, hogy a rabláshoz nem engedélyre, hanem pisztolyra van szükség. Tehát, ha meg nem sértem, tisztelt rabló úr, ide a pénzt!

FARKAS MÁRTON

Mit tenne, ha megnyerné a lottófőnyereményt?

Azoknak a zsurnalisztáknak, akik a sajtóháborúban elvesztették a fejüket, juttatnék egy-egy trafikot

(Nemes)

*

Elcserélném két négyesre, mert nekem nyolc...

(Joe)

*

Meghívnám egy felesre a volt szocialista tábort.

(Jelen)

*

Nyilvánosságra hoznám a nevemet, miután magas életbiztosítást kötöttem. A többit az utódaim élveznék...

(Dluho)

*

Megvenném belőle a Lánchídat, és hídpénzt szednék

(alt)

*

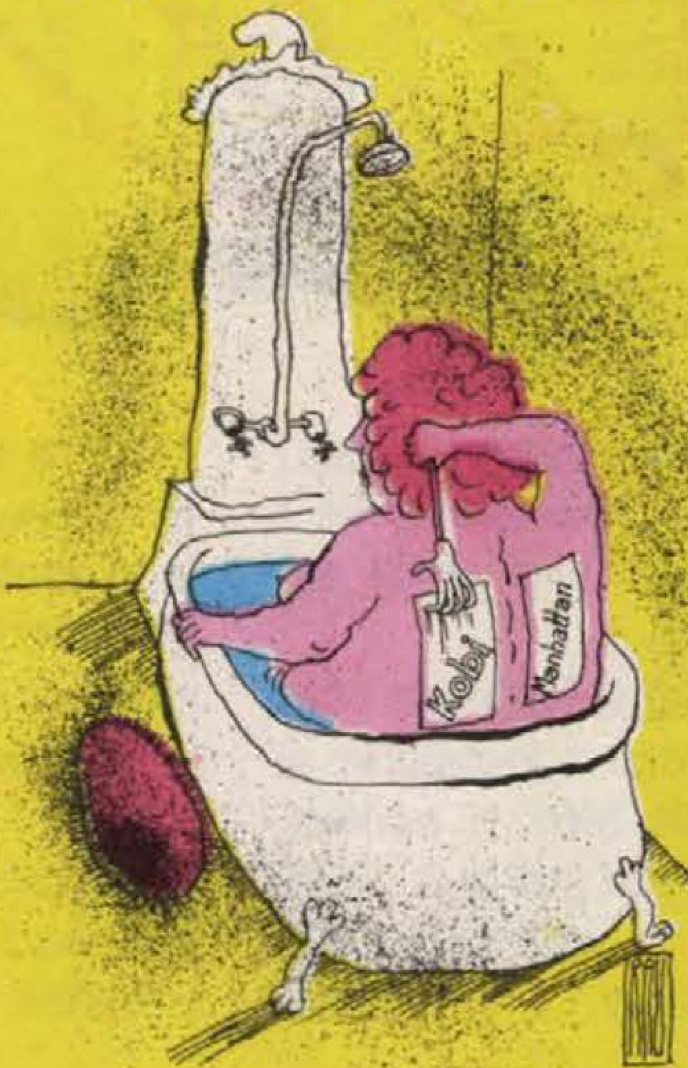
Azonnal előfizetnék az összes hazai lapra!

(Mezei Lipót)

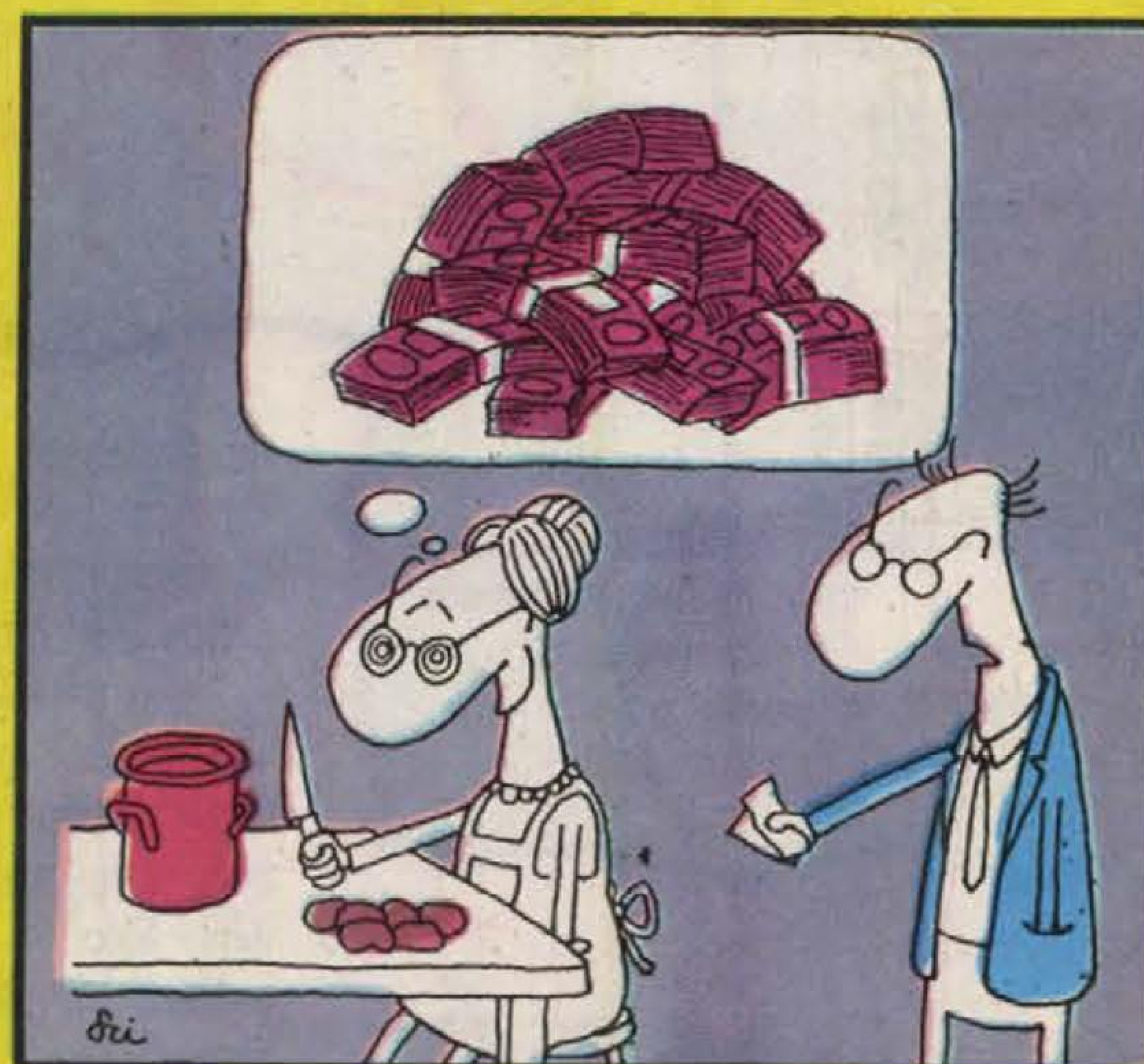

– Nők, pia, lóverseny. A többin még gondolkoznom kell

ÚJ KAPARÓS SORSJEGY I.

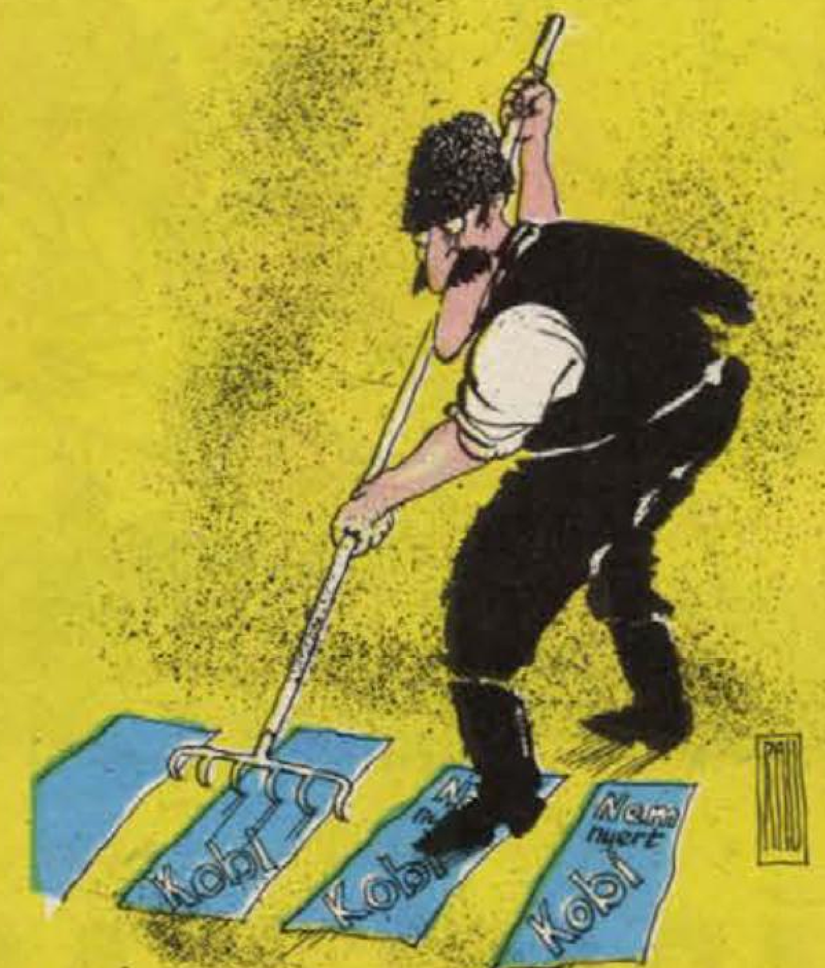

ÁLOMNYEREMÉNY

– Mamika, azt hiszem véletlenül a kukába dobtad a szelvényeidet...

ÚJ KAPARÓS SORSJEGY II.

AKI MEGÜTÖTTE A FŐNYEREMÉNYT

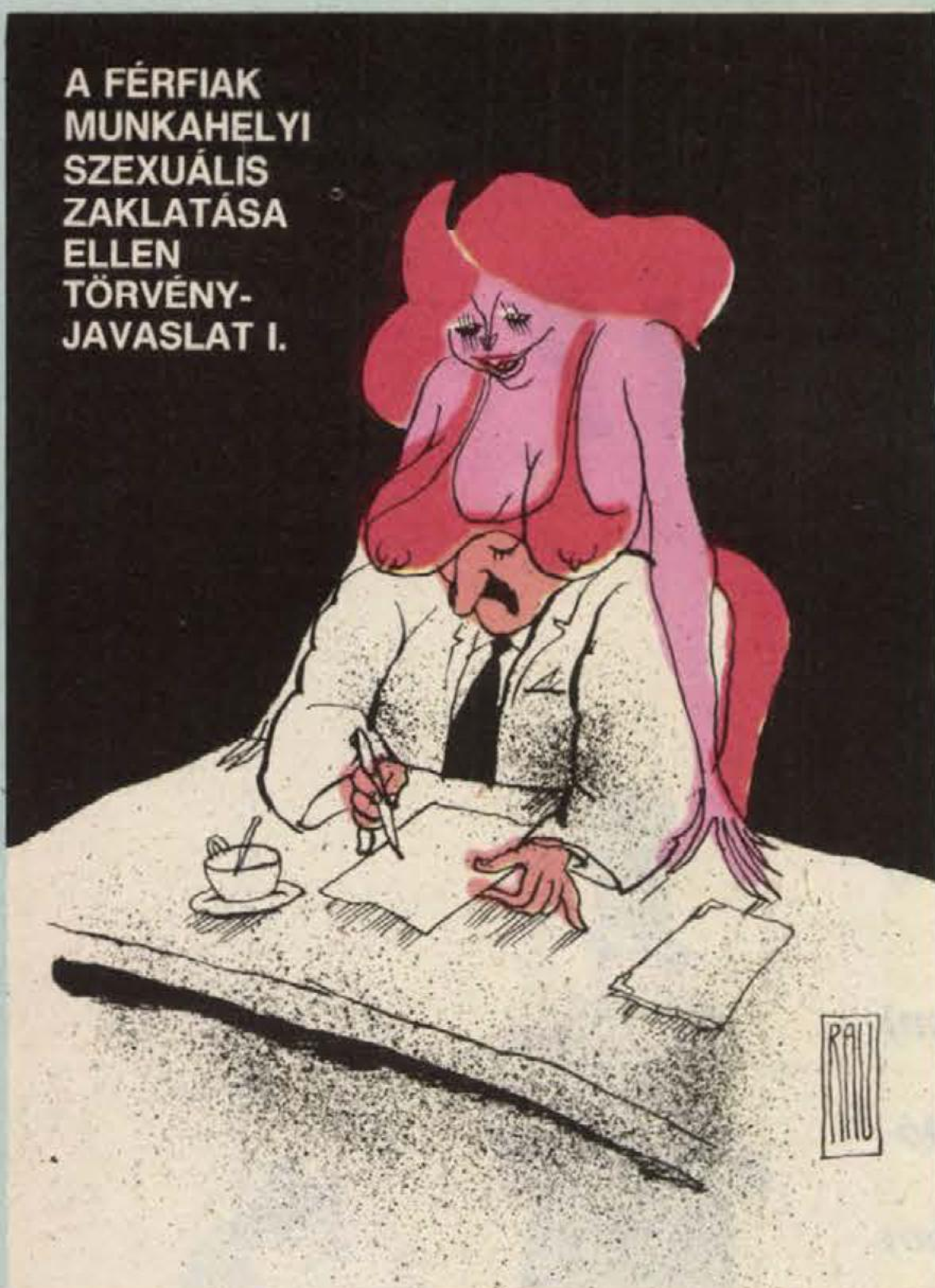

– Vissza akarom adni az államnak!

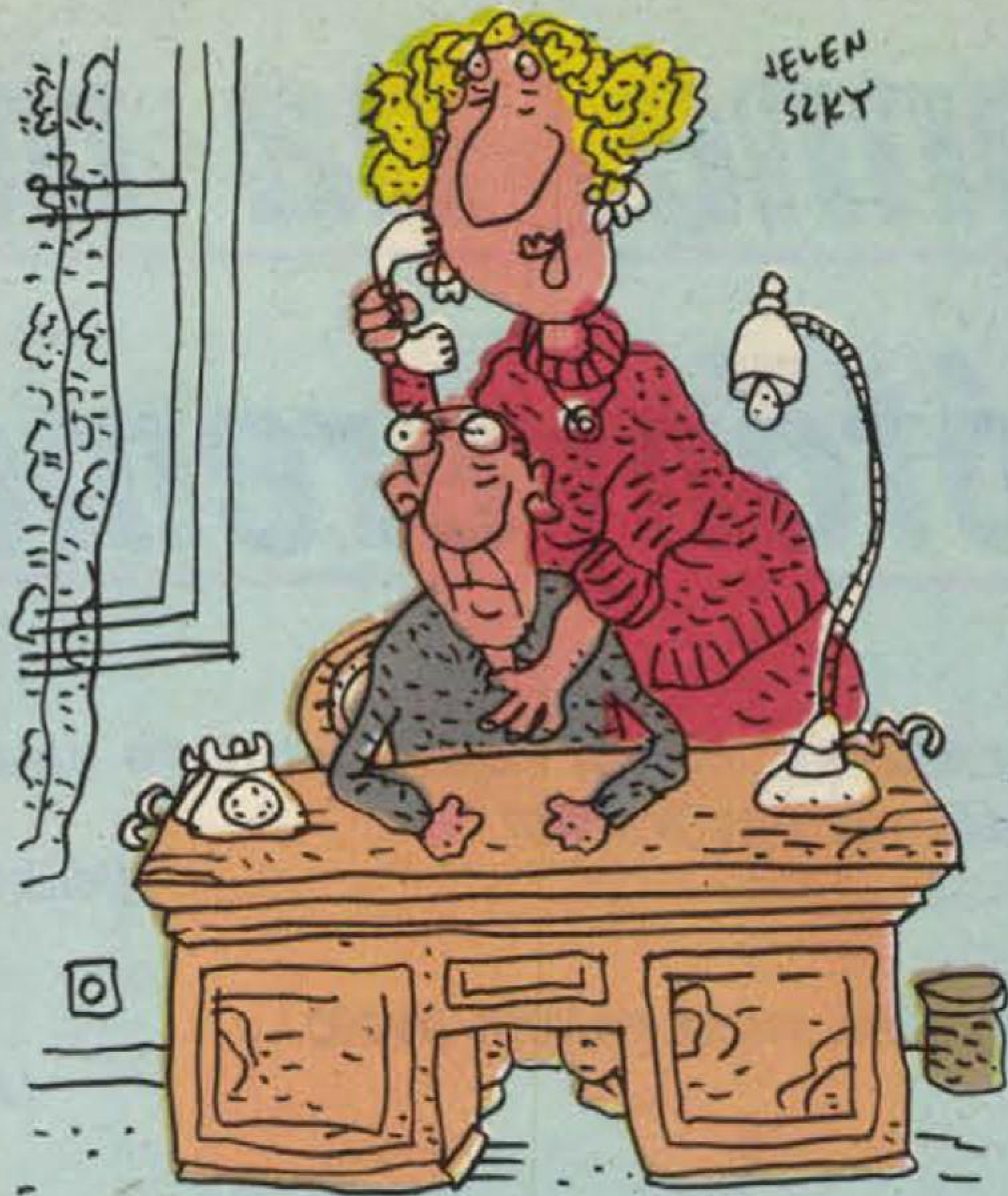
A NAGY VESZTES

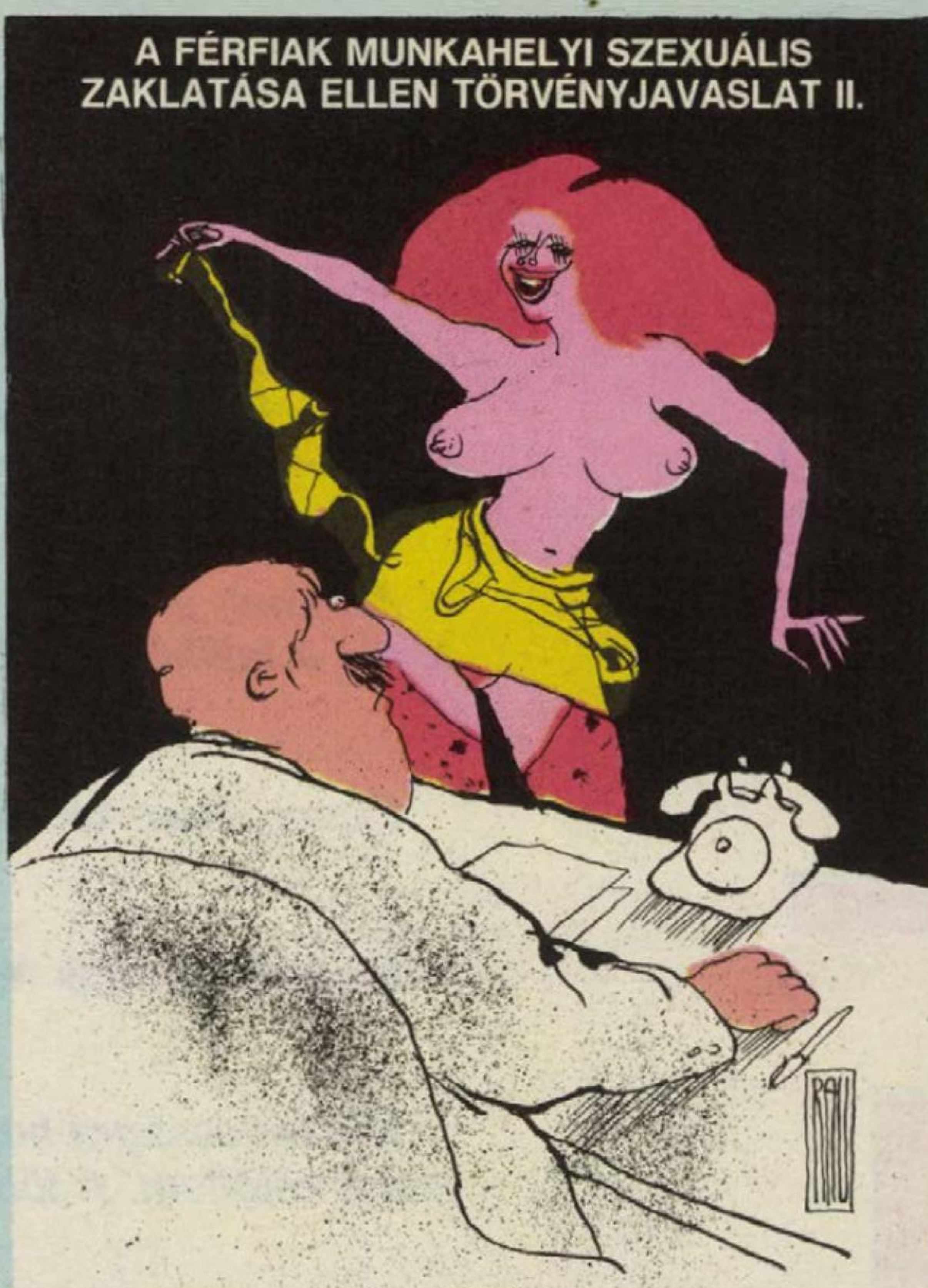
– Sajnos összecseréltem a lottót meg a totót, és mindegyiket ikszre vettem...

– Nem akarom befolyásolni, főnök, de azt ráér holnap is aláírni...

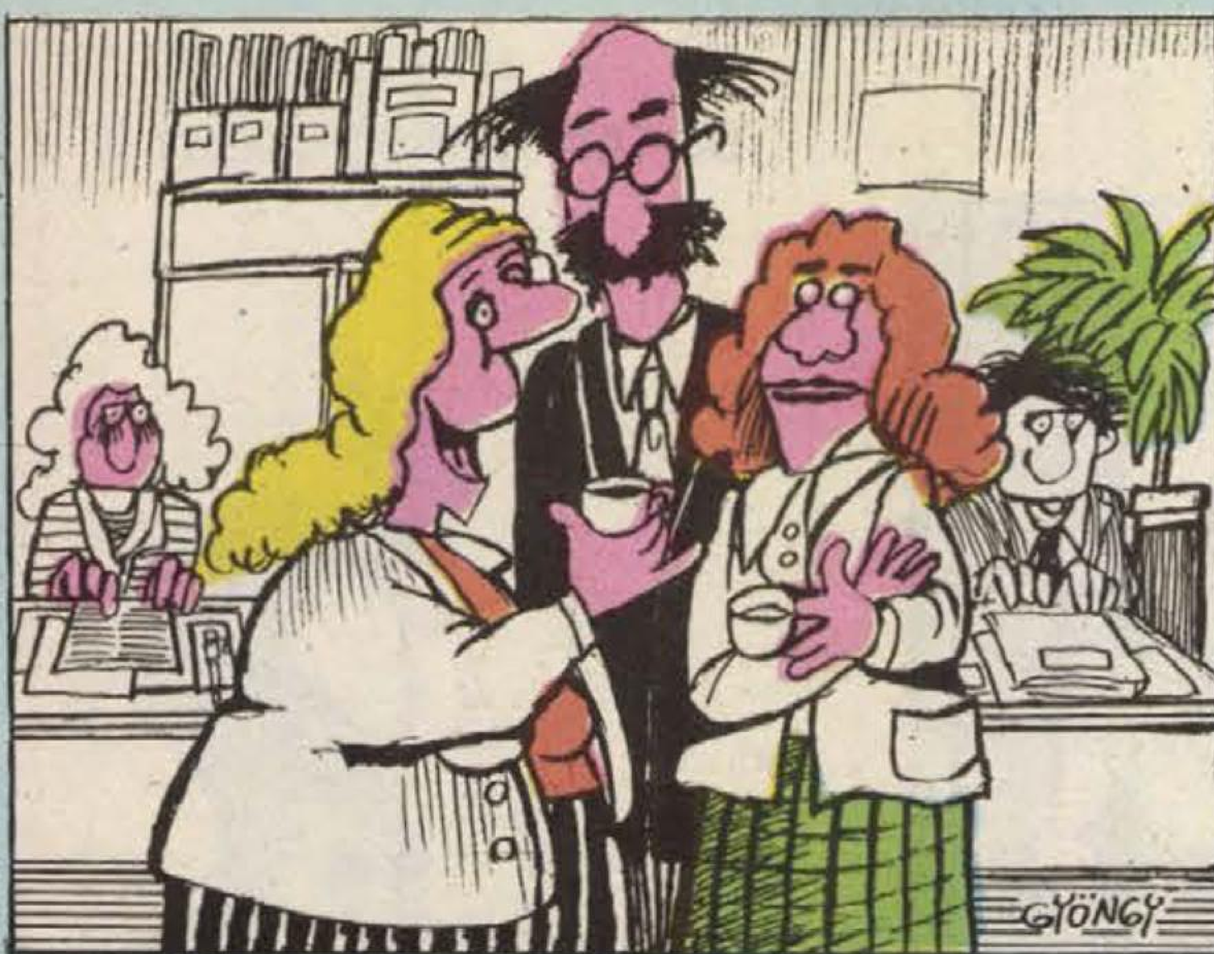
– Sajnos, apuci ma megint később jövök, fontos tárgyalásom van

– Főnök, nem zavarja, ha leveszem a melltartómat, nagyon meleg van...

Bürószex

TÖRVÉNYJAVASLAT MUNKAHELYI SZEX ELLEN

– Ezeket a műbalhékat! Engem húsz év alatt senki nem macerált itt...

ÁDÁM FIA! ...-RIADÓ!

Zaklatott időket élünk, és ahogy hallom, vannak, akik tenni szeretnének a zaklatások ellen. No, nem mindenféle, csupán a nők munkahelyi – méghozzá: szexuális! – zaklatása ellen! Hogy kik zaklatják a női nemet? Természetesen mi, kedves férfitársaim, hiszen mi „de jure" nem vagyunk mások, mint a két nem munkahelyi békés egymás mellett élésének közellenségei. Mint ahogy azt személyi számunk első tagja is mutatja, „első számú közellenség" vagyunk! Ezért hát rövidesen lesújt ránk Justitia bekötött szemének szúrós pillantása, ugyanis törvényjavaslat van készülőben féktelen nemi ösztöneink megregulázása (hogy azt ne mondjam: „gatyába rázása") érdekében!

Szóval megint itt tartunk és nagy az én kondom, ...akarom mondani: gondom! Mitől olyan keményeк a honanyák és honatyák abbéli meggyőződésükben, hogy a munkahelyeken csak a nők vannak kitéve szexuális zaklatásnak?! Vegyük csak sorra a tisztánlátás kedvéért most az egyszer a magyar átlagférfi (továbbiakban: „ürgemadár") életútját a honi szocializmus reményteli pirkadatától annak örömteli bealkonyulásáig!

Az „ürgemadár" első lépremenése még a pártsejtek korában következett be, mikor is az öntudattól dagadó keblű elvtársnő felkérte sejtjeik egyesítésére. Szegény hímtársunk a „– Világ proletárjai, egyesüljetek!" jelszót pocsékul félreértette, hiszen nemcsak a proletár férfiakkal, hanem a proletár nőkkel kapcsolatban is érvényesnek vélte! Kis híján internálták, ugyanis az elvtársnő a pártsejtek és nem az ivarsejtek egyesítésére gondolt!

Aztán az újabb csel! Lévén kevés a gyerek, meghirdették a családtervezési igét, miszerint: „– Lánynak dicsőség, asszonynak kötelesség!" Az „ürgemadár" örült, ha otthon a sok házimunka közepette arra időt tudott szakítani, hogy az asszonyt a kötelességhez segítse! No és hol tudta megadni a lánynak a „dicsőség" lehetőségét? ...Persze, hogy a munkahelyen! Azt hiszik, jutalom járt érte? Egy frász! Akkora gyermektartást varrtak a nyakába, mint két Lenin-rend között egy szochazáért emlékérem!

De a provokációk ezzel korántsem értek véget! Jött a miniszoknya, a forrónadrág, az egyre többet felmutató bikini, a monokini, hogy a nudista strandokról már ne is beszéljünk. Még az agg „emeszempék" is több esetben bevallotta, hogy: „– Fel kellett állnom"!

Nagyon örültem, amikor „rendszerváltottunk", de nem tartott sokáig a jó kedvem. Most éppen rettegek! Ma tudtam meg, hogy az „ürgemadarat" úgy vágta ki munkahelyéről az új főnökasszony, miként a cirmos cicát szokás a szobából nagydolgát végezni! Az „ürgemadár" ugyanis nem tudta, hogy a hölgy „civilben" cserkész, és azonnal teljesíteni akart, amikor reggel a főnökasszony harsány cserkészköszöntéssel: „– Légy résen!"-nel üdvözölte!

(BODNÁR)

TÖRVÉNY A NŐK SZEXUÁLIS ZAKLATÁSA ELLEN

– Végre!

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA (Április 8-tól 14-ig)

(azoknak akik még gyakorolják)

Kos: A munkahelyén, a viták ellenére, hirtelen nagy nyugalom szállja meg. Ez meghozza az anyagi hasznot is. A családi feszültség nem akar megszűnni. Csütörtöktől keddig kiélheti a harcoló, kóborló szerelmi erejét és kedvét.

Bika: Nagyon nyomasztó hangulatai vannak. Mindent szomorúnak lát. A munkáját, családját, partnerét és főleg az anyagiakat. Pedig nincs sok oka a bánatra. Még a szerelemre is futná az idejéből. A csütörtök és a vasárnap búfelejtő napok.

Ikrek: A héten sok régi ismerős és új barát tűnik fel. Van, aki segít, van olyan, aki kéri a segítségét. Tegyen meg mindent az érdekükben. Megéri! A szerelem pénteken rosszul kezdődik, de a vasárnap mindent bepótol.

Rák: Ismét több nyugalomra lenne szüksége. Mindentől a plafonon van. A család már semmit sem mer szólni. Partnere is passzív lett, nem kezdeményez. Jó ez így? Sem az állása, sem a pénze nincs veszélyeztetve. Így a szerelem sem megy...

Oroszlán: Bármilyen munkába kezd, az valahogyan nem sikerül. Inkább hagyja abba, amit lehet, a többit csinálja rutinból, így sem lesz rossz... Partnerének nagyon sok dolga lett hirtelen. Csábítsa el! Elfelejti a sok tennivalót...

Szűz: Ha elmúlt már a búskomorsága, kicsit foglalkozzon a családjával is. Partnerével sok fölösleges vitába bonyolódik. Lehet, hogy a levertsége, vitatkozó kedve egy kisebb influenzától van. Tartson inkább kalapkúrát, kettesben...

Mérleg: Munkájában új feladatokkal bízzák meg. Ami jól esik, de nagyon izgatottá válik a döntés miatt. Az ösztöneire hallgasson. Az állandó partnerével a héten nem sok szerencséje lesz, de a vasárnapot azért ki lehet használni.

Skorpió: A munkájával kapcsolatosan sok kellemes változásra számítson, ezen a héten. Egy jó barát mindenben a segítségére lehet. A szerelemben egy kissé erőszakos. Ha már ilyen a kedve, a péntek és a vasárnap erre is alkalmas.

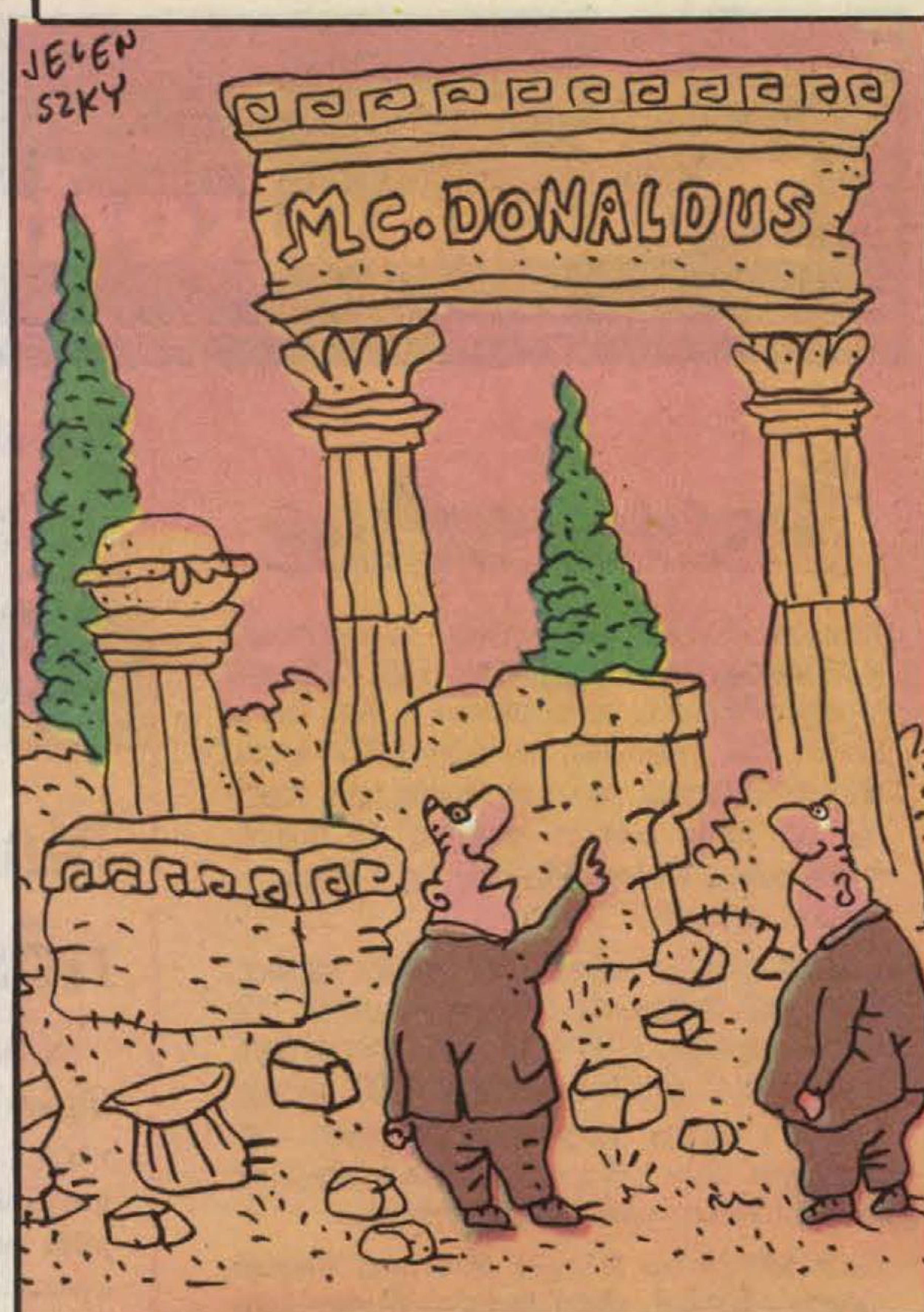
Nyilas: A családi viták már tompulnak (azért még vannak). Ez a hét kifejezetten a szerelemé. A függetleneknek lehet, hogy egy életre szóló emlékük lesz. A házasok sem panaszkodhatnak. Nekik is eszükbe fog jutni még ez a hét.

Bak: A családi élete most felhőtlen. Ettől erős önbizalmat kap. Pénzügyei – bármihez is nyúl – sikeresek lesznek. A szerelemben kevesebb az önbizalma. Pedig a szerda erre is jó, nemcsak a pénzkeresethez...

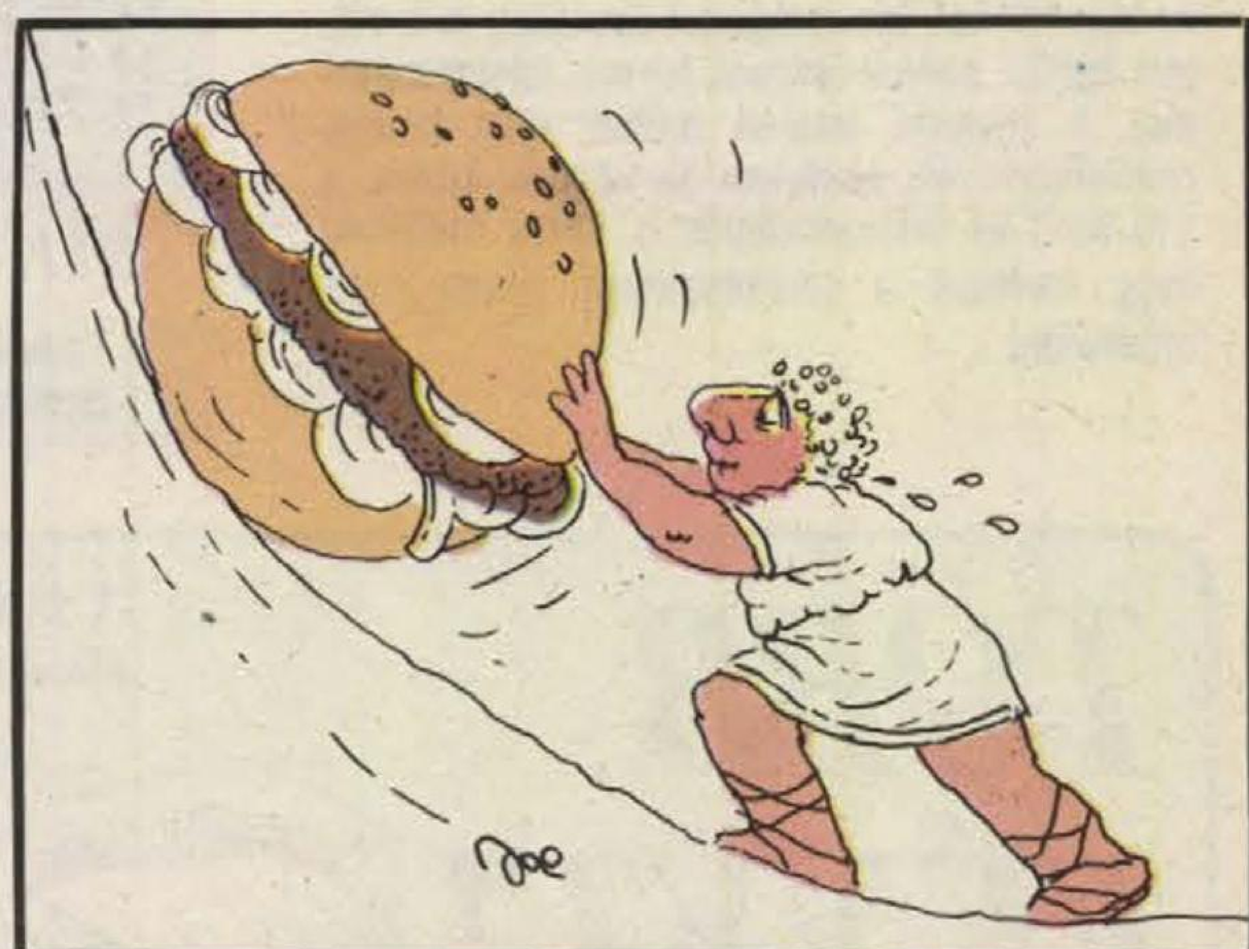
Vízöntő: Munkahelyén a hangulat nagyon biztató és kellemes. Anyagilag egészen jól állnak, de a partnere segítségre vágyik, mert túl fáradt, túl sokat dolgozott. Hagyja pihenni. Ami utána jön, ahhoz már nem kell sok segítség...

Halak: Nagyon sokat dolgozik és kevés pénzt keres. A család már ideges. Igyekezzen ezt a hétvégét nekik áldozni. Menjenek valahova, és próbálják feledni a napi megpróbáltatásokat. A szerelem is alkalmas a feledésre...

–HELLÁSZ–

– Kétségtelen, hogy itt már 2000 évvel ezelőtt is fejlett civilizáció volt

Az ellenzéki demokraták elsöpörték a kommunistákat

NYUGALOM, ELVTÁRSAK! TIRANÁBAN...

GYORSBÜFÉT TÁRTAK FEL POMPEIBEN

– Ha tud várni egy kicsit, hamarosan elkészül a hamuban sült hamburger!

– Nézze, ha még öt percet vár, akár forralt bort is adhatok

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: Faragott nagy méretű sakkfigurákat, a Mesterdetektív számait (1-től 1991. júliusig), a német Pardon c. lap példányait, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött ill. egyes példányait, Omega porszívót alkatrésznek, használt női ruhát, pulóvert, szoknyát, kosztümöt, fekete bakelit telefont, Stanislav Lem: Solaris c. könyvét, diavetítőt.

Kínálnak: 48-as méretű női ruhát, kabátot, 38-as női cipőket, 16 mm-es filmvetítőt, 12 szárnyú ablakot, (190×210 cm), tv-szekrényt, bárszekrényt, ágyat tartozékkal, 300 mm-es logarlécet, rácsos hanglemeztartót, golyós számológépet, (70×125 cm), Videoton fekete-fehér televíziót, Rakéta porszívót alkatrésznek.

Cserélnek: 25 l-es felszerelt akváriumot (merülő melegítő, hőmérő, ciklon levegőztető) egy kondenzátorral, kapcsolóval ellátott működőképes mosógépre, vagy hasonló teljesítményű villanymotorra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön és pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Február 30. vasárnap

6.00: Peter Pan. 6.25: Flintstone kölykök. 6.40: Tom és Jerry. 7.05: Maci Laci. 7.30: Scooby Doo. 8.00:

Az ember tervez, de hogyan?... *(Az Új Hírnökből ollózta: Fónagy Imre, Miskolc)*

Navratilova nősülne

A hosszútávfutó magányosságával ellentétben megírásra vár a teniszbajnok magányossága, jóllehet az utóbbi többször is jelét adta, hogy számára nem könnyű a társkeresés. Martina Navratilova, a teniszpályák nagyasszonya sohasem titkolta

Lehet, de ez nem a reklám helye. *(A Békés Megyei Hírlapból ollózta: Zima Rozália, Békéscsaba)*

Fáradtak voltak, abbahagyták

Impotencia Orosházán

Bezzeg, ha Himkolint szedtek volna nem járnának így. *(A Békés Megyei Hírlapból ollózta: Zima R.. Békéscsaba)*

Tovább folyik a leépítés

A PÁLYAKEZDŐKNEK KÖNNYEBB

Valóban, őket nincs honnan elbocsátani... *(A Pest Megyei Hírlapból ollózta: Kormos Béla, Vác)*

Úgy mondják a fekete ribizlik április elsejétől támadnak a tévéreklámban, a ajtóban s természetesen a boltok-

Ha támadnak, vigyázzunk az ajtóban vagy a sajtóban... *(Az Esti Hírlapból ollózta: Fekete László, Budapest)*

autó nem pottyan minden nap az égből.

Tessék mondani, hány naponként pottyan? *(A Körösvidéki Extrából ollózta: Zima R., Békéscsaba)*

Farkasházy Tivadar ismét szerkeszti a Rádiókabarét. Néhány hónapos szünet után, március 2-án újra felhangzott a politikai kabaré jól ismert szignálja. A szerkesztő – aki egy ideig távol maradt a Rádiókabarétól, inkább csak a tévében szerepelt – ezentúl

Átváltozás? Farkasházy helyett, Sinkó mosolyog a képről. A többi stimmel. *(Az Európa Hírmagazinból ollózta: F. Imre, Budapest)*

Csörög a „csődóra"
HÁNY AZ ÁRA, VEKKER ÚR?

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Szerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
SZTANKANINECZ ISTVÁN

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Antal József (Antal)
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kürti András (K.A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Lehoczki Károly (CZKI)
Nemes Zoltán (Nemes)
Szmodis Imre (Szi)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/15-66-22

rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

A RENDELŐBEN

Az orvos egy idős férfi leleteit nézi.

– Legyen nyugodt! – mondja. – Ezzel a bajjal száz évig is elélhet.

– Ez engem nem vigasztal! – zsémbelődik az öregúr. – … (befejezés a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. április 15-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

TUSKÓHASÍTÉKOK
ESZTENDŐ
BALATONI ÜDÜLŐHELY
VALAHOVÁ ENGED
FÜVET TÖBŐL VÁG
ANGI … (FILMC.)
LÁRMÁT OKOZ
OKOS, ÉRTELMES
2
CETLI KÖZÉPSŐ RÉSZE!
SZTORIT ISMERTET
VÁROS UKRAJNÁBAN
SZEZON KÖZEPE!
HARCI REPÜLŐ
ALFRED JARRY SZÜLŐVÁROSA
SZIKLACSÚCSRÓL VALÓ
1
NORMA … (FILM CÍME)
… AND CARRY
AKIK ITT ÖSSZEJÖTTÜNK
ÜGYNÖKÖSKÖDIK
FEJFEDŐ
CSAPBÓL FOLYIK
… STEWART
VOLTAMPER
ITÁLIAI PÉNZ
SZÓL A VARJÚ
BPESTI SPORTKL.
… ULLMANN
AUTANT-…
NYARAL PÁRATLAN BETŰI
BOLGÁR ÍRÓ V.
… FUTÁSA
SZÖVETSÉG
…KATONA (MADÁR)
KARJALAI VHOGY HELYETTESÍT
TEREMBE ROHAN
BLEND-… -MED
FŰBEN FEKSZIK
ESNI HAGY
VELENCEI-…
CSEH ÍRÓ
… KÁPOSZTA
TÖBBEN!
SAJTÓTERMÉK
SZAMOVÁRITAL
MÓZES 5 KÖNYVE
TEXTILÜZEM
A HOLLAND BIZTOSÍTÓ
… KEDVŰ (SZERET DALOLNI)
FÉNYKÉP
ÁLLATKERTI KEDVENCEK
RAJZOT DÍSZÍT
VÁGÁNY RÉSZE
FÉLÉV!
BÚVÁRKODÓ MADÁR
KIEJT. BETŰ
SZÜRETI EDÉNYEK
ALDO … (OLPOLV.)
…KÖR (ÉNEKKAR)
SZELÍD VAD
OPELMÁRKA
KŐZETHASADÉK ÁSVÁNYANYAGA
NÓTÁZÓ
OLIMPIAI BAJNOK ÚSZÓ V.
ITÁLIA HARMADA!
MÓKUS
MAGYAR SIKERSPORTÁG
KIEJT. BETŰ
ELLENZÉKI KEREKASZTAL
JÖVET-…
PUSZTULJON MÁR!
KELLEMES, FRISSÍTŐ
RÓMAI 50 ÉS 1500
KÖRMÖL
KICSINYÍTŐ KÉPZŐ
…RIDGE (USA-VÁROS)
OXIGÉN
KERTI MADARAK
KIKÉPZÉS A LAKTANYÁBAN
A
ÜNNEPÉLYESEN ÁTAD
… ET CORPORE

A 12. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„… Mondhatom szép kis alakok járhatnak ide."

300-300 Ft-ot nyertek:
Kolláth Mihály, 6648 Csongrád-Bokros, Tanya 1693.
Juhász Lajosné, 3000 Hatvan, Dézsmaszéki u. 16.
Balogh Béla, 8400 Ajka, Kinizsi u. 29.

A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

KEZDŐ MŰKINCS-RABLÓK

– Biztos, hogy eredeti?

NEMES ZOLTÁN RAJZA

ORPHEUS az alvilági

